

Božje kraljevstvo

Nakladnik
ZNACI VREMENA
znaci-vremena.com

Urednik
Mario Šijan

Prijevod s engleskog
Božidar Lazić

Lektura
Marijan Malašić

Korektura
Brankica Vukmanić

Tisak
ZNACI VREMENA
Zagreb 2014.

Božje kraljevstvo

Vječnost već ovdje

CIP zapis dostupan u računalnom
katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice
u Zagrebu pod brojem 871783

ISBN 978-953-183-203-8

Uvod

Gilbert Cangy

Dobrodošli u Molitveni tjedan za mlade u 2014. godini! Ove ćemo godine pričati temi o Božjem kraljevstvu. Vidjet ćemo kako ona zauzima središnje mjesto u Isusovom nauku i što bi nama mladima ona mogla značiti.

Bio sam na drugoj godini studija teologije na Koledžu Avondale u Australiji, kada me je poslovođa u tvornici za proizvodnju zdrave hrane, dok sam radio u noćnoj smjeni, pitao mogu li sa šest riječi obuhvatiti Isusovu misiju, a da to budu samo Isusove riječi. Odustao sam nakon nekoliko pokušaja. Jednostavno nisam znao. Ohrabrio me je i uputio na Evandjelje po Marku 1,14.15.

Marko opisuje početak Isusove službe na sljedeći način:

“Pošto je Ivan bio zatvoren, dođe Isus u Galileju. Tu je propovijedao Radosnu vijest Božju. Govorio je: ‘Ispunilo se vrijeme, bli-

zu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!’”

Marko ukazuje na trenutak kada je Isus počeo svoju službu na Zemlji. On je objavljivao Božju Radosnu vijest. Došao je značajan trenutak u povijesti spasenja, i on jasno govori da je srž Božje Radosne vijesti “blizu je kraljevstvo Božje”. Riječ “blizu” ovdje doslovno razumijemo kao nešto što je nadomak ruke, što možemo dosegnuti.

Isus opisuje svrhu svojeg dolaska na svijet potpuno istim riječima i ova tema je utkana u Novi zavjet kao osnovni motiv. “Kad nastade dan, iziđe i ode na samotno mjesto. Narod ga tražio i kad dođoše do njega, htjedoše ga zadržati da ne ide od njih. A on im reče: ‘I drugim gradovima moram donijeti Radosnu vijest o kraljevstvu Božjem, jer sam za to poslan.’ I propovijedao je po sinagogama u Judeji.” (Luka 4,42-44)

“Tako je Isus obilazio sve gradove i sela. Učio je u tamošnjim sinagogama, propovijedao Radosnu vijest o Kraljevstvu i liječio svaku slabost i bolest.” (Matej 9,35)

Luka 9,1.2 – Slao je svoje učenike da čine isto. “Jedan dan pozva k sebi Dvanaesticu i dade im moć i vlast nad svim zlim duhovima i da liječe bolesne. Zatim ih posla

da navješćuju kraljevstvo Božje i da ozdravljaju bolesnike.”

Djela 1,3 – Posljednjih četrdeset dana razgovarao je s onima kojima će povjeriti zadaću. “Njima je poslije svoje muke također pružio mnoge dokaze da je živ: ukazivao im se četrdeset dana i govorio im o kraljevstvu Božjem.”

Djela 8,12; 28,30.31 – Srž apostolske objave. “Ali kad povjerovaše Filipu koji je navješćivao Radosnu vijest o kraljevstvu Božjem i o imenu Isusa Krista, pristadoše da se krste, i ljudi i žene.” (8,12)

“Pavao ostade pune dvije godine u svom iznajmljenom stanu, gdje je primao sve koji su se k njemu vraćali i gdje je sasvim slobodno i bez prepreka propovijedao o kraljevstvu Božjem i izlagao nauku o Gospodinu Isusu Kristu.” (28,30.31)

Matej 24,14 – Poruka treba biti objavljena cijelom svijetu prije svršetka.

“Ova Radosna vijest o Kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo, i tada će doći svršetak.”

Trostruka anđeoska vijest iz Otkrivenja stavljena je u kontekst vječnog Evandolja:

“Uto spazih nekoga drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu ne-

prolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku.” (Otkrivenje 14,6)

Tijekom Molitvenog tjedna istražiti ćemo teme o Božjem kraljevstvu i usmjeriti ćemo pozornost čitatelja na sadašnju stvarnost u svjetlu eshatološkog vrhunca. Naglašavamo slavu “koja još nije došla” kao ispunjenje naše nade. U ovome Molitvenom tjednu usredotočiti ćemo se na primjenu naše “blažene nade” sada i ovdje.

Pisci će izvlačiti zaključke analizirajući Isusove riječi i djela, Govor na Gori, usporedbe i čuda. Naglasiti ćemo da “možete ući u vječni život sada do trenutka kada će prolaznost ustupiti mjesto vječnosti”. Uđite danas, preobrazite se, budite poslanici pomirenja, tražite pravednost i milost i neka naša zajednica u vjeri bude prozor kroz koji će se moći vidjeti skori dolazak veličanstvenog Božjeg kraljevstva.

1. Počelo je

MARKO 1,14-15

Kessia Reyne Bennett

Živimo u svemiru uvučenom u sukob. Naš svijet svjedoči da sukobi bjesne oko nas i u nama. Između sila dobra i zla vodi se bitka za čovjekovo srce i oko zemaljskih odnosa. Ovaj svijet je krvavo bojno polje ratova i razorenih domova, svađa i potresa, siromaštva i tjeskobe, pustošenja šuma i tlačenja ljudi. “U divnoj nadi srca plamte nam, nadi da ide Gospod naš!”¹

Nešto bolje dolazi – a to će uskoro i stići! Isus uskoro dolazi da načini sve novo. U veliki dan Isusovog povratka nikakva sila neće moći zaustaviti Božje djelo obnovljenja. Potpuni nered će utihnuti i svi sukobi prestati. Napokon Nebo! Aleluja!

---

² *Himne i duhovne pjesme*, Zagreb 1975., br. 95.

Ali u međuvremenu mi živimo u “međuvremenu”. Živimo u međuvremenu između savršenog Edena nastalog u vrijeme stvaranja i obnovljenog Edena. U ovom međuvremenu, iako naša srca čeznu za Nebom, naša stopala su čvrsto prilijepljena za tlo ovog ludog i nemirnog svijeta.

Kada bi se Nebo moglo već sada pojaviti... A bi li moglo? Bi li Bog mogao samo malo prije roka spustiti Nebo na Zemlju i bismo li mi već sada mogli uživati u tom kraljevstvu? Zamislite da se Nebo pojavi sada. To je ono što želimo, zar ne? Zato se mi, slijedeći primjer našega Gospodina, ne molimo: “Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji.” Kada bismo samo mogli već sada živjeti na Nebu!

Radosna je vijest...! Pa, ne bih vam je željela pokvariti. Prepustit ću Isusu da vam to On sam kaže. Otvorite sa mnom Evandelje po Marku 1,14.15. Poslušajte Radosnu vijest od Boga! “Pošto je Ivan bio zatvoren, dođe Isus u Galileju. Tu je propovijedao Radosnu vijest Božju. Govorio je: ‘Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!’” Isus je objavljivao, propovijedao, objelodanjivao Božju Radosnu vijest. A koja je to bila Radosna vijest? “Ispu-

nilo se vrijeme” i “blizu je kraljevstvo Božje”. Božja Radosna vijest koju je Isus objavljivao, i danas je Radosna vijest! “Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje.”

Ispunilo se vrijeme

Isus je rekao da je došao čas. Na koji je to sat on gledao? Na elegantan ručni sat iz prvog stoljeća? Možda je izvadio mobilni telefon da na njemu provjeri vrijeme? Čas o kojem je Isus govorio ne može se očitati na ekranima ili pronaći na zidnim kalendarima. To ne znači da počinje drugi školski sat ili da se trebaš stvarno, ali stvarno probuditi da ne bi zakasnio na autobus jer si već triput pomaknuo alarm na budilici! Ne, to je vrijeme koje je isprepletено s nadom, vrijeme koje je Bog označio prije mnogo stoljeća, vrijeme koje daje dinamiku planu otkupljenja – to je proročko vrijeme.

I to proročko vrijeme počelo je otkuca-vati čim su Eva i Adam okusili zabranjeno voće i otvorili vrata svijeta nepojmljive tame. Upravo tu, u oskvrnjenom Edenskom vrtu, Gospodin je Evi obećao da će njezini potomci uništiti neprijatelja – Sotonu (Postanak 3,15). Kada je Eva zatrudnjela, ponadala se da je

došao čas i da će se u Kajinu ispuniti to obećanje. A Bog je čuvao ovu nadu živom i nastavio ispunjavati nevjerojatna obećanja o Djetetu koje će spasiti svijet, obećanja o Bogu koji će živjeti među ljudima i obećanja o Božjem kraljevstvu koje će na koncu biti uspostavljeno! Obećanja o miru i izobilju, izljećenju i životu koji nikada ne prolazi.

Čas nije stigao ni u Abrahamovo vrijeme. Čas nije stigao ni u Mojsijevo vrijeme. Čas nije stigao ni u Davidovo vrijeme. Čas nije stigao ni u Izaijino vrijeme. Čas nije stigao ni u Danielovo vrijeme. Čas nije stigao ni u Malahijino vrijeme.

Ali taj čas je u jednom trenutku ipak došao. Djevojka je zatrudnjela, Dijete se rodilo, bilo je siromašno, skromno i savršeno, naraslo je, postalo Čovjek, i taj Čovjek Isus je izgovorio: "Ispunilo se vrijeme!" Čas je došao. Vjekovna nada, želja naroda, čežnja svakog ljudskog srca od Eve, preko Marije, pa do vas – došla je. Emanuel, "Bog s nama". Isus, "Spasenje". Čas je stigao! Mudrost mudraca i riječi proroka ispunile su se. Čas je došao! Bog u Isusu ispunjava svako obećanje koje je dao čovječanstvu da će biti s njim, da će djelovati, da će kraljevati. Raskošna ljepota Božjeg kraljevstva do ovog trenutka bila je

samo obećanje. Ali sada je došao čas! Bog je u Isusu s obećanja prešao na ispunjenje. Božje kraljevstvo se približilo. Da, Božje kraljevstvo je blizu. Djelić Neba obasjao je Zemlju, nebeska stvarnost je ušla u našu zemaljsku. Božje kraljevstvo se približilo u Isusu.

Božje kraljevstvo

Dok slušamo kako Isus govori o nečemu tako značajnom kao što je Božje kraljevstvo, mi želimo znati neke činjenice o njemu. Što je Božje kraljevstvo? Kako ono izgleda? Marko nam ne govori o sadržaju tog kraljevstva. On nam ne daje recept sa svim potrebnim sastojcima. Umjesto da nam jednostavno kaže što je Božje kraljevstvo, Marko nam ga na genijalan način opisuje u svojem Evandelju.

Pogledajmo što Isus čini i vidjet ćemo kakvo je to kraljevstvo. U prvom poglavlju Isus poziva Šimuna i Andriju, Jakova i Ivana. Na samom početku počinje okupljati društvo i usredotočen je na dosezanje ljudi. "Isus im reče: 'Hajdete za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!' Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim." (Marko 1,17.18)

Isus poučava one koji su se okupili u sinagogi (redak 20).

Isus istjeruje nečistog duha (redci 21-26).

Isus ozdravlja Petrovu punicu od strašne groznice (redci 29-31).

Isus ozdravlja sve bolesnike i opsjednute (redci 32-34).

Isus se budi u zoru i razgovara s Bogom u molitvi. Zatim nastavlja sa svojim životom, putuje, poučava, propovijeda i ozdravlja.

U drugom poglavlju Isus javno oprašta grijehе oduzetom i ozdravlja njegove udove. Pronalazi prezrenog židovskog carinika i večera s grešnicima iz grada. Zatim ističe da je subota “stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote”.

U trećem poglavlju liječi u subotu obnavljajući iscjeljujuću svrhu subote. Zatim poziva dvanaestoricu apostola, šalje ih da propovijedaju Evandjelje i daje im silu da izgone zle duhove.

U četvrtom poglavlju iznova i iznova priča o tajni kraljevstva. Ističe da ono nije kao ovozemaljska kraljevstva, da u njemu nema prisile i nasilja. Govori kako bi ga trebalo naviještati, kako raste i njime upravlja Božja sila, kako počinje kao malo kraljevstvo koje pre-rasta u veliko.

Zatim Marko počinje pokazivati silu tog kraljevstva na dojmjljive načine. Prvo, u četvr-

tom poglavlju Isus stišava oluju. Sa samo nekoliko riječi On stišava vjetar i gospodari olujom. Isus je Gospodar prirode. Marko zatim u petom poglavlju govori kako je Isus spasio čovjeka koji je bio opsjednut legijom nečistih duhova. Silom svoje riječi oslobodio je bijesnog i uništio uporište demonske sile. Isus je Gospodar duhovnog svijeta. Onda ozdravlja ženu koja je više od dvanaest godina bolovala od neizlječive bolesti. Isus je Gospodar nad bolestima. A zatim – zatim! – podiže iz mrtvih dvanaestogodišnju djevojčicu, vraća joj život i obnavlja radost kod njezinih roditelja. Isus je Gospodar nad smrću.

I tako se priča o Isusovom uspostavljanju Božjeg kraljevstva nastavlja. I kakvo je to kraljevstvo? To je zajednica, doseganje ljudi, to je sloboda od demonskih sila, to je fizičko ozdravljenje, to je opraštanje grijeha, to je pravi nauk, to je iskustvo svetkovanja subote, to je sloboda od straha i nada koja je jača od bolesti i smrti, to je zajednica s Bogom i večera s grešnicima. Zahvaljujući Isusu, Božje kraljevstvo nam je postalo bliže. Mali tračak Neba je obasjao Zemlju, nebeska stvarnost ušla je u našu zemaljsku. Nebo se spustilo. “Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje!” Kada bismo mogli već sada po-

četi živjeti na Nebu... I možemo, jer je ono u Isusu već tu.

Kako onda možemo živjeti sada u tom kraljevstvu? Isus nam i o tome govori! "Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!" (Marko 1,15) Kako danas možemo živjeti u Božjem kraljevstvu? Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!

Živjeti sada u Božjem kraljevstvu

Obraćanje znači uhvatiti se za Spasitelja, promijeniti se i ostaviti grijeh. Više ne hodamo vlastitim putovima, već Gospodnjim. Više ne gospodarimo sami sobom, već biramo Isusa za svojega Gospodara. U Kristovoj dobroti vidimo svoju zloću i predajemo sebe Njegovoj milosti. Kada tražimo pokajanje, od Njega dobivamo promjenu uma, promjenu srca, promjenu života.

Ponekada imamo pogrešnu predodžbu da se moramo obratiti prije nego što ćemo doći k Isusu. Mislimo: "PRVO moram žaliti zbog grijeha i promijeniti se, pa ću se tek onda moći okrenuti k Isusu i primiti Njegovu milost." Međutim, ništa ne može biti beskoris-

nije od ovakvog stava! Između grešnika i Spasitelja ne stoji pokajanje. To nije prepreka koju moramo svladati da bismo se mogli približiti k Isusu. Ne, i ne! To je dar koji možemo primiti jedino iz Njegove ruke. Moramo doći k Isusu i primiti pokajanje! On nam kaže: “Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.” (Matej 11,28) Pa dođimo onda k Isusu sa svim svojim teretima i umorom i zatražimo od Njega dar pokajanja. “Pomozi nam da vidimo svoje grijehе onako kako ih Ti vidiš, Isuse. Pomozi nam da možemo vidjeti ljepotu svetosti kojom si Ti živio, Isuse. Pomozi nam da se pokajemo.”

Kako možemo ući u kraljevstvo koje nam je tako blizu zahvaljujući Isusu? Božje kraljevstvo na Zemlji možemo prikazati kao mrežu velikih i malih baza ili uporišta na neprijateljskom teritoriju. U svakoj bazi se mogu naći najdivnije stvari: ukusna hrana, toplo prijateljstvo, iscjeljenje i zdravlje, mir i radost. Kada bismo čuli za takvo što, svatko od nas bi poželio doći u tu bazu. Grozničavo hrlimo i žurimo se, čujemo smijeh i radosne usklike, gotovo da možemo osjetiti okus tih divnih kroasana od badema. Ali naš pokušaj da prijedemo prag ne uspijeva.

“U čemu je problem? Zašto ne mogu ući?”

“Prijatelju, prije toga moraš odložiti svoje oružje.”

Pokajanjem mi možemo odložiti svoje oružje: tako će se naše odmetničko srce poniziti pred Kraljem, odreći ćemo se onoga na što mislimo da polažemo pravo i umjesto toga primit ćemo Njegove najbolje darove.

“Ispunilo se vrijeme,” rekao je Isus. “Bližu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!”

Drugi uvjet da iskusimo Božje kraljevstvo na Zemlji jest da vjerujemo u Evanđelje, da vjerujemo u Isusovu poruku. Vjerujte i imajte povjerenje. Zvuči previše jednostavno, zar ne? A to i jest tako jednostavno! Vjerujte i imajte povjerenje u Radosnu vijest i iskusite Božje kraljevstvo na Zemlji. Mi Bogu Ocu, Bogu Sinu i Bogu Svetome Duhu vjerom otvaramo vrata u naš život na dubok i značajan način. Umjesto osamljenosti, pronaći ćemo prijateljstvo. Umjesto nemira, pronaći ćemo odmor. Umjesto praznine, pronaći ćemo izobilje. Umjesto zbrke, pronaći ćemo svrhu. Umjesto bolesti, pronaći ćemo ozdravljenje. Umjesto zabluda, pronaći ćemo istinu.

Umjesto sebičnosti, pronaći ćemo ljubav. Umjesto očaja, pronaći ćemo nadu.

“Ispunilo se vrijeme”, rekao je Isus. “Bližu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!” Božje kraljevstvo je ovdje zahvaljujući Isusu. Ostavimo grijeh i uhvatimo se za Njega, jer je On vrata kroz koja se ulazi u Nebo sada i ovdje, i u Nebo koje će doći; On je svjetlo Neba sada i ovdje, i Neba koje će doći. Božje kraljevstvo je ovdje zahvaljujući Isusu.

Nevjerojatno! Oni koji vjeruju u Kristovu Radosnu vijest, već sada počinju živjeti vječnim životom. Kada se Isus vrati, sve će biti još bolje. Bog će obnoviti Zemlju i učiniti je svojim vječnim domom i mi ćemo živjeti obasjani Njegovom svjetlošću. Mi ne možemo čak niti dokučiti nevjerojatne slasti vječnog života u novom Jeruzalemu. Ne možemo ni zamisliti čudesnu savršenost novog života na Zemlji. Vječno Nebo bit će više od onoga što naša srca ikada mogu poželjeti! Ali ne moramo čekati na blagodati života u Božjem kraljevstvu. Možemo ih okusiti već ovdje. Možemo već sada uživati u punom zalogaju Neba!

Poznavati Isusa, hoditi s Njim, vjerovati u Njegovu Radosnu vijest – tu počinje Nebo.

Kraljevstvo na djelu

Ova propovijed je duga, ali je Isus bio kratak: "Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!" Hoćete li? Želite li već sada ući u Kraljevstvo? Hoćete li reći "da", odložiti svoje oružje i ući u radost zajedništva s Njim? Isus i ja molimo se da to učinite.

I ovaj ljudi, sukobima zahvaćeni svijet vas treba. Ovo je svijet pun boli, pun ljudi koji žive u zabludi i koji su zbunjeni, pun ljudi slomljenih grijehom koje tišti beznađe, pun ljudi koje je neprijatelj zarobio i pun izgubljenih i osamljenih ljudi. Njima je potrebno da se ti odazoveš Isusu i postaneš predstavnik Njegovog kraljevstva koje se približilo. Pomozite im da i oni stignu na Nebo koje se približilo. To je zajednica, pozivanje drugih, sloboda od demonske sile, tjelesno iscjeljenje, to je oprost grijeha, to je pravi nauk, to je iskustvo svetkovanja subote, to je sloboda od straha i nada koja ide iza bolesti i smrti, to je razgovor s Bogom i večera s grešnicima.

Isus će se uskoro vratiti i dovršiti sve što je ovdje započeo. Pojavit će se na Nebu i pratit će ga trube arkandela. Uskrisit će mrtve, zarobit će Sotonu na tisuću godina, ob-

novit će Zemlju i stvorit će Božji stalni dom na Zemlji. Poslušajte što govori tekst u Otkrivenju 21,1-4: “Potom opazih novo nebo i novu zemlju, jer su iščezli prvo nebo i prva zemlja: mora više nema. I opazih kako Sveti grad – novi Jeruzalem – silazi od Boga s neba, opremljen poput zaručnice koja je nakićena za svoga muža. Tada čuh jak glas što dolazi od prijestolja kako viče: ‘Evo stana Božjeg među ljudima! On će stanovati s njima: oni će biti njegov narod, i on sam, Bog bit će s njima. On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.’”

Kakva će radost biti na Nebu! Kakva nevjerojatna radost! Ali u međuvremenu, i to nikada nemojmo zaboraviti, zahvaljujući Isusu, Nebo je već ovdje. Prijatelji, zar nećete reći “da” ovom obećanju, odložiti svoje oružje i ući? Ispunilo se vrijeme. Blizu se kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!

Pitanja za razgovor

1. Gdje se, prema vašem mišljenju, Božje kraljevstvo pojavljuje u svijetu u ovom trenutku?

2. Što mislite o tvrdnji da “budući da po Isusu ulazimo u odmor, Nebo počinje ovdje”? Što od “Neba” možemo očekivati već sada?
3. Zbog čega je tako teško obratiti se? Kako se možemo obratiti?
4. Na koju vas akciju u kraljevstvu Bog poziva?

2. Priča, bajka ili stvarnost

MATEJ 11,4; FILIPLJANIMA 3,4-8

Padraic “Paddy” McCoy

Jeste li znali da se koncem travnja 2011. godine odigrao najveći događaj u povijesti Zemlje? To je događaj kojeg se, sa sigurnošću mogu tvrditi, svatko na ovom svijetu dobro sjeća. Bio je to događaj koji će se u sljedećih dvadeset godina prepričavati uz rečenicu: “Sjećate li se gdje ste bili kada je...?”

O kojem je događaju riječ? Bio je to dan kada je princ William, vojvoda od Cambridgea, sklopio sveti brak s Catherine Elizabeth Middleton. Kraljevsko vjenčanje bilo je najgledaniji događaj u povijesti, kao što je to bio slučaj i s vjenčanjem Williamovog oca osamdesetih. Prema statističkim podacima kraljevsko vjenčanje pratilo je oko dvije i pol

milijarde ljudi, ili približno 35% svjetske populacije, to jest svaka treća osoba na planetu.

Stvoreni za kraljevstvo

Kao netko tko razmišlja o životu, moram se pitati zbog čega je ovaj događaj privukao pozornost tolikog mnoštva? Razmišljao sam o ovome nekoliko tjedana i zaključio da čovječanstvo želi živjeti vlastitu bajku. Ova glad da budemo dio tuđe priče zapisana je u nama, možda u našoj DNK. Svi mi na neki način želimo biti dio ovih nestvarnih priča. C. S. Lewis jednom je prigodom rekao: “Ako u našem srcu postoji čežnja koju ništa na ovom svijetu ne može zadovoljiti, to onda može značiti samo jedno. Da smo stvoreni za drugi svijet.”

Kada smo bili mali, vjerovali smo u ovaj drugi svijet, ovu drugu priču i ona nam je užasno ličila na bajku. U rječniku se bajka definira kao “priča o nevjerojatnim doživljajima realnih bića i susretima s nerealnim bićima.”

Nekada sam vjerovao u svakojake bajke: Djeda Mraza, uskrsnog zeku i čak u Zubnu Vilu. Međutim, kada sam odrastao, nisam više

vjerovao u bajke. Sada više znam. Obrazovan sam. Dvije diplome koje vise na zidu mojeg ureda i godine iskustva govore mi da su bajke previše lijepe da bi bile istinite. Nitko ne živi sretno do kraja života – petnaest minuta provedenih u gledanju dnevnika govore vam o tome: glad, bolesti, trgovina ljudima, elementarne nepogode, terorizam, razvodi. Svijet je prilično užasno mjesto i bajke iz moje mladosti su izblijedjele.

Zanimljivo je da ja svojoj djeci čitam biblijske događaje. Ne želim im uskratiti priliku da sanjaju prave snove i uče o pravim junacima. S druge strane, dok im čitam te događaje, uhvatim sebe kako odlutam, osjetim čežnju, nadu pa čak i strah. Uхватim sebe kako se nadam životu koji nam je zajamčen, u kojem će svi živjeti sretno u vječnosti, ali se i pribojavam da moja djeca kojim slučajem ne prestanu vjerovati.

Priča o dvije “priče”

Ispričat ću vam dvije priče. Prva je o stvarnosti ovoga svijeta – životu s kojim se svakodnevno suočavamo – naizgled običnom životu, nevjerovatno stresnom, s neprestanim razočaranjima i bolnim poteškoćama koje is-

punjavaju naše dane. Međutim, postoji i druga mogućnost, ova druga “priča”, koja može biti čak i druga realnost – koja možda izgleda kao bajka, ali u koju se može vjerovati jer je istinita. Nadam se, želim i molim se da vam ove dvije priče otvore oči i da odlučite živjeti ovu drugu “priču”, koju ćemo nasloviti “Priča o kraljevstvu”.

Svi mi doživimo dan kada bajke umru. Nekada se nešto dogodi, zbog čega prestanemo vjerovati u njih: razvod naših roditelja, smrt prijatelja, primjedba dobronamjernog učitelja koji nam kaže da umjetnost ne donosi novac. Možda je naša dijagnoza depresija ili nešto drugo što utječe na naše duševno zdravlje. Ili smo jednostavno “odrasli” i stekli obrazovanje. O čemu god bila riječ, to se događa gotovo svima. I koliko je meni poznato, na ovaj veliki gubitak mogu odgovoriti tako što ću odlučno djelovati i dati sve od sebe da ovaj život učinim što boljim. Zamijenili smo dvorce i konje iz prošlosti sportskim automobilima i lijepo uređenim uredom i kućom u prirodi. Težimo za diplomama zbog kojih ćemo se osjećati značajnima, kupujemo igračke za odrasle koje će nam pomoći da zaboravimo na prazninu. Neki će zalaziti u kafiće da umrtve svoju dušu, ili će tragati

za besmislenim vezama, stvarnim ili virtualnim – kako bi stekli iluziju bliskosti. Ili se možda bacamo u naručje vjere i tražimo “savršen” život, ili barem nešto što sličí tome. Tražimo savršenog bračnog druga u paketu s dva i pol djeteta.

Vjerujemo da ćemo, ako se dovoljno potrudimo, čínimo dovoljno dobrih djela i radimo dovoljno dugo, u tome naći smisao života.

Anketa iz 2012. godine, koju je proveo Institut za više obrazovanje u SAD-u, pokazala je da 78,1% brućoša “financijsko blagostanje” vidi kao najbitniju stvar u životu.

Ovdje samo želim reći da financijsko blagostanje i posjedovanje nečega nije samo po sebi pogrešno. Pogreška se nalazi u nama. Prestali smo vjerovati u priču o kraljevstvu, pa smo tako prestali slijediti put k onome što je najvažnije u životu. Tražimo smisao na mjestima lišenih smisla. Postavljamo vrlo važna pitanja kao što su: “*Tko sam? Zbog čega postojim? Koji je smisao života?*” Ali odgovori koje nalazimo u stvarnosti ovoga svijeta još uvijek nas ostavljaju praznima. Mislim da ćemo, ako se domognemo svega o čemu smo ikada sanjali, na kraju shvatiti da taj put ne vodi nikamo!

Ragbijaš Tom Brady iz kluba New England Patriots, jedan od najplaćenijih ragbijaša, jednom je prigodom u intervjuu izjavio: “Zašto imam osjećaj da za mene postoji nešto više od tri Super Bowl prstena?² Možda će mnogi reći: ‘Čovječe, to je najvažnije.’ Jesam li ostvario svoj cilj, svoj san, svoj život? A ja razmišljam: ‘Mora postojati nešto što je iznad ovog.’ Mislim da to nije to, zar ne – to ne može biti sve – nije sve dobro kako ljudi kažu.” (Intervju na Televiziji CBS)

Glumac Brad Pitt na pitanje je li se domogao američkog sna odgovorio je: “Znam da izgleda kako su sve te stvari nama bitne – automobil, kuća, naša verzija uspjeha – međutim, ako je tako, odakle onda opći dojam da u svemu tome ima mnogo nemoći, izolacije, očaja i osamljenosti? Ako mene pitate, ja bih sve to bacio – moramo težiti za nečim drugim. Ja samo znam da u ovom trenutku svi idemo svome kraju, umrtvljenju duše, potpunij atrofiji duhovnog bića. Ja to ne želim.” (Časopis *Rolling Stone*)

Što ako stvarnost koju možemo vidjeti vlastitim očima: glad, bolest, besmisao, bol...

---

² Super Bowl prsten je nagrada koju Nacionalna ragbi liga dodjeljuje svjetskim prvacima.

nije stvarna priča? Što ako je život mnogih jednostavno bajka, obmana, laž, rezultat prokletstva? Što ako odgovor na našu potragu za smislom ovisi o našoj sposobnosti da vjerujemo u priču o kraljevstvu?

U cilju da istražimo ovu drugu stvarnost, ovo drugo kraljevstvo, moramo se vratiti drevnoj knjizi. To je, u najmanju ruku, jedna od najkontroverznijih knjiga koje su ikada napisane. Neki je zapravo proglašavaju bajkom punom “priča izvan našeg svijeta” i nevjerovatnim i nemogućim učenjima. Neki kažu da su jednostavno prepametni i toliko obrazovani da uopće ne mogu vjerovati u te smiješne ideje. Robert Ingersoll, agnostik iz devetnaestog stoljeća, jednom je prigodom o ovoj knjizi rekao da je puna “izmišljotina, gaudosti, prijevara i laži”.

Čuveni glumac Sir Ian McKellan rekao je: “Uvijek sam mislio [da uz ovu knjigu] treba staviti neku napomenu na početku kako bi čitatelj mogao razumjeti da je to fikcija, a ne činjenica.” Ali da budem iskren, stotine tisuća ljudi je umrlo da bi se ova knjiga, i priče ispričane u njoj, mogla prenositi iz naraštaja u naraštaj tisućama godina. Nijedna druga knjiga nije tako pomnjivo čuvana i tako mukotrпно umnožavana. I mnogi ljudi širom

svijeta ovu knjigu vide kao nešto više od bajke. Oni je vide kao mjesto u kojem se čuvaju tajne smisla života.

Ispričat ću vam vrlo sažetu verziju ove pripovijesti.

Nekada davno Stvoritelj pun ljubavi htio je podijeliti svoju ljubav i na zemlji tame stvorio je svjetlo i život. Pozvao je svijet u postojanje. Zatim je stvorio svoje najvoljenije biće. Stvorio ga je na svoju sliku, muškarca i ženu, i dao im je najdivniji, premda vrlo rizičan poklon. Poklonio im je slobodnu volju: sposobnost da sami donose odluke i da izaberu hoće li slijediti Stvoritelja ili Ga odbaciti. Bio je to jedini način na koji su oni mogli slobodno voljeti. Sve je bilo sjajno i život je bio ispunjen ljubavlju, svrhom i značenjem – sve dok na pozornicu nije stupila zmija. Prevarila je stvorenja i posijala sumnju u Stvoriteljeve namjere. Nisu više imali povjerenja u Stvoriteljevu dobrotu, zagrizli su plod, sladak na oko, ali gorak u ustima i na sebe i ovaj svijet navukli prokletstvo. Prokletstvo je donijelo bol, muku, tjeskobu, bolest, odbacivanje i smrt. Izgubljena je sposobnost komunikacije sa Stvoriteljem u Vrtnu smiraj dana. Raj je izgubljen. Mnogo toga se usput događalo, ali Stvoritelj nikada nije

napustio svoja stvorenja. Nikada. To mu nije dopustila ljubav koju je njegovao prema njima. Zapravo, Stvoritelj je darovao nešto još divnije od slobodne volje. U pravo vrijeme, dok su stvorenja još uvijek bila bespomoćna i nisu se mogla spasiti od prokletstva, Stvoritelj je sišao na ovaj planet i postao stvorenje. Odustao je od raja, žrtvovao vlastiti život i došao na prokleti svijet s namjerom da otpočne novu priču.

“Kada je Bog dao svojega Sina našem svijetu, On je čovječanstvu darovao neprolazno bogatstvo – bogatstvo koje pokazuje kako su ništavna sva čovjekova bogatstva koja je stekao otkako je nastao svijet. Na zemlju je sišao Krist i stao pred ljudske sinove s blagom vječne ljubavi i ovo blago, kada se povežemo s Njim, možemo primiti, otkriti i objaviti drugima.” (Ellen G. White, *God's Amazing Grace*, 16)

Četiri evanđelja, kao i suvremeni učeni ljudi, slažu se da je Isusova središnja tema u svim Njegovim učenjima bila objava dolaska Božjeg kraljevstva, nove stvarnosti. Ovo kraljevstvo se u Novom zavjetu spominje više od sto dvadeset puta, i o njemu uglavnom govori sâm Isus. Isus je govorio o tri kraljevstva. Prvo je kraljevstvo ovoga svijeta, dru-

go je kraljevstvo koje se približilo, i treće je kraljevstvo koje će doći. Već smo govorili o kraljevstvu ovoga svijeta i onome što ono nudi, i da ne bismo gubili vrijeme, govorit ćemo o kraljevstvu koje je već ovdje, jer je ono predlika kraljevstva koje će doći.

Kakvo je to kraljevstvo? Pa, kao prvo, to nije ono što očekujete. Nikada nije ni bilo. Vidite, Bog se voli pokazivati na načine na koje ne biste očekivali: u grmu koji ne sagorijeva, u šapatu, kroz magaricu koja govori, kroz dječaka s praćkom, u Djetetu u jasla, u drvodjelji, na križu. Bog voli iznenađenja. I da bismo mogli biti otvoreni za ovu stvarnost, prije svega se mora dogoditi promjena. Kao što je rekao Isus, moramo se obratiti.

Prava stvarnost kraljevstva

Isus je svoju službu počeo riječima: “Obratite se jer se približilo kraljevstvo Božje ili Bog.” Neki od nas su čuli da riječ “obraćenje” znači “preokret” ili “promjena”, i često je povezujemo s okretanjem od vlastitih grijeha. Kada pogriješimo, moramo se obratiti, pokajati i ostaviti grijeh. To je istina, međutim riječ za obraćenje na grčkom, *metanoeō*, kao

i mnoge druge grčke riječi ima više značenja. *Metanoeō* može označavati i drugačiji način razmišljanja. Drugim riječima, Isus proglašava da je vrijeme da se počne s drugačijim načinom razmišljanja jer je došlo Božje kraljevstvo.

Obraćanje se povezuje s vjerom i Evanđelje ga smatra bitnim za spasenje. Pavao je propovijedao o obraćenju. Rekao je: “Kako nisam ništa od onoga što je korisno propustio da vam saopćim i da vas poučim javno i po kućama, svečano navješćujući Židovima i Grcima potrebu obraćenja k Bogu po vjeri u našega Gospodina Isusa.” (Djela 20,22-21) “Nema spasenja bez pokajanja.” (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 365)

Razmišljati drugačije – to je silna misao. Kompanija koja se borila s bankrotom koristila je ovaj slogan u svojem poslovanju i tako postala najuspješnija kompanija svih vremena i jedina koja tijekom recesije na svjetskom tržištu nije izgubila svoju vrijednost. To je bila kompanija Apple. Zato, da bismo mogli biti otvoreni za Božje kraljevstvo, moramo početi drugačije razmišljati. Ali kako? Kako da razmišljamo? Na sreću, Isus i za to ima odgovor. Okružen skupinom obrazovanih ljudi i učenika koji su iskreno tragali, Isus je rekao:

“Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.” Zašto moramo biti kao djeca? Mislim, zar nismo potrošili mnogo vremena i novca odrastajući i ostavljajući naše djetinjaste putove iza sebe? Ja smatram da razlog zbog kojeg nam Isus govori da moramo biti kao djeca ima veze sa sposobnošću djeteta da sanja, zamišlja i vjeruje u nemoguće, da vjeruje da su bajke istinite.

Ispitajmo, onda, ovaj način razmišljanja, izazov da razmišljamo drugačije, kao djeca, o stvarnosti Božjeg kraljevstva. Pogledajmo kako Isus definira kraljevstvo. Najjasniji opis Božjeg kraljevstva nalazimo u Isusovom odgovoru učenicima Ivana Krstitelja koji je u to vrijeme bio zatočen. Čak je i Ivan Krstitelj, čovjek koji je objavljivao dolazak Mesije, čovjek koji je Isusa vidio kao Mesiju, čovjek koji je čuo Božji glas kako objavljuje da je Isus Sin Božji, nekako ostao u onoj drugoj stvarnosti. Uostalom, ako je Mesija došao uspostaviti svoje kraljevstvo, zašto je Ivan trunuo iza rešetaka? Isus je odgovorio na Ivanovu sumnju govoreći mu o svemu što se događa u kraljevstvu (pročitajte Matej 11,4.5).

U evanđeljima vidimo kako Isus dalje opisuje kraljevstvo kao mjesto gdje će slom-

ljeno zarasti, u koje će najgori grešnici ući prvi, mjesto koje zauzima svaki aspekt našeg života i potiče dobro u nama, mjesto tako nevjerovatno koje kada otkrijemo, odustajemo od svega samo da bismo ga sačuvali. To je mjesto koje je otvoreno za svakog tko ga želi prihvatiti. To je kraljevstvo koje se ne mjeri titulama ispred vašeg imena, ili brojem nula na računu u banci, već na način na koji ste voljeni i na koje volite druge. To je velikodušno kraljevstvo, kraljevstvo ispunjeno ljubaznošću, kraljevstvo koje ima svrhu, kraljevstvo koje je preplavljeno nadom, kraljevstvo koje pokreće ljubav i mi mu već ovdje i sada možemo pristupiti. Nemojte to propustiti.

“Zapamtite da je Krist žrtvovao sve, ‘bio je kušan kao što smo i mi kušani’, da je žrtvovao čak i svoje vječno postojanje zbog ovog sukoba. Samo Nebo je bilo ugroženo zbog našeg spasenja. U podnožju križa, prisjećajući se da bi Isus umro i za samo jednog grešnika, možemo vidjeti kolika je vrijednost jedne duše.” (*The General Conference Bulletin*, 1. prosinca 1895.)

Isus je žrtvovao sve da dođe i ispriča nam novu priču. Za Origena, teologa iz trećeg stoljeća, Božje kraljevstvo je Isus *auto basilia*, što znači da je sam Isus Božje kraljevstvo.

Gdje god je Isus prisutan ovdje na Zemlji, prokletstvo iz Edenskog vrta počinje uzmi-cati. Gluhi čuju, slijepi vide, hromi hodaju, mrtvi ustaju, beznadni pronalaze nadu, izgubljene pronalaze put, bezvrijedni loši grešnici kao što sam ja shvaćaju da smo Bogu vrijedni više nego što to možemo i zamisliti.

Moja priča

Prije nekoliko godina suočio sam se s olujom nemira koja je više mjeseci harala mojim životom. Usred te oluje, oblikovao sam svoju stvarnost koja se razlikovala od one koju mi je Isus pokušavao dati. U mojoj inačici priče, bio sam siguran da ću pasti. Jednog jutra, moja voljena supruga ušla je u sobu i našla me kako sklupčan ležim na jastuku natopljenom suzama. Tada me je hrabro uzela za ruku i odvela iz moje bajke u bajku o Božjem kraljevstvu. Istaknula je da mi je Bog poručio da me voli i da me kao Otac nikada nije ostavljao niti će to ikada učiniti. Oslikala je stvarnost tog kraljevstva kao mjesto gdje je jedino važno da sam voljen, da me je Onaj koji me je ljubio pozvao i da će biti sa mnom zauvijek. Sâm nisam mogao čuti ovu priču. Uz njezinu pomoć, sljedećih nekoliko mjeseci

mogao sam vidjeti tu stvarnost. Polako sam izlazio iz kraljevstva ovoga svijeta i vlastite priče i počeo živjeti u Božjem kraljevstvu i prihvatio priču da je On došao, živio i umro da bi mi ga dao. “Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripremio onima koji ga ljube.” (1. Korinćanima 2,9) Tada sam počeo gledati novim očima, slušati novim ušima, a i u nekoliko ste me navrata mogli čak vidjeti kako skačem od radosti. Međutim, da bih mogao prihvatiti ovu inačicu priče i izići iz bajke i prihvatiti istinitu “bajku”, morao sam razmišljati drugačije, više kao dijete, i tako sam još jednom imao priliku povjerovati u nemoguće.

Apostol Pavao je naučio živjeti u ovom kraljevstvu. Prije nego što ga je Isus oslijepio na putu u Damask, Pavao je imao sve što mu je bilo potrebno: poštovanje, moć, bogatstvo, utjecaj, obrazovanje. On je bio na visokoj ljestvici ovoga kraljevstva. Međutim, nakon susreta s Isusom, Pavao je napisao: “Ali sve to što mi je bilo vrijedno, izgubilo je u mojoj cijeni vrijednost za me zbog Krista. Štoviše, sve sada gubi u mojoj cijeni svoju vrijednost za me zbog Krista.” (Filipljanima, 3,7.8)

Život u kraljevstvu

Pavao je naučavao da je bez Isusa sve na ovom svijetu besmisleno. Naučavao je da je najvažnije poznavati Isusa i da je sve ostalo bez Isusa smeće. Obrazovanje, bogatstvo, udobnost i američki san... sve je to besmisleno bez poznavanja Isusa. Upravo je ovo vjerovanje pomoglo Pavlu da pjeva Bogu hvalospjeve dok je bio u zatvoru, da piše pisma ohrabrenja dok je bio okovan lancima i da ode u smrt pjevajući hvalospjeve, jer stvarnost u kojoj je živio nije bila od ovoga svijeta. Pavlova stvarnost je bila Božje kraljevstvo. Mogli su mu pokidati odjeću, ali mu nikada nisu mogli oduzeti titulu sina Boga živoga. Mogli su ga bezosjećajno tući drvenim prutovima, ali nikada nisu mogli ugasiti vatru u njegovim očima. Mogli su mu i pljunuti u lice, ali jedino što ga je moglo zaustaviti da objavljuje Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu bilo je da mu oduzmu život, koji je rado dao da bi jednog dana uskoro bio s Isusom.

I s takvom strašću Radosna vijest o Božjem kraljevstvu širila se kao požar Starim svijetom. Trgovci i robovi, mladi i stari, bolesni, siromašni i prognani prihvatili su Radosnu vijest i navješćivali je onima koji su

živjeli na udaljenim planinskim vrhovima i gradskim ulicama. Na stranicama povijesti zapisano je da su od dvanaest vjernika nastali milijuni.

Što je privuklo toliko mnoštvo? Bila je to priča koja je jednostavno tako dobra da mora biti istinita, priča nad pričama, mjesto gdje prokletstvo iščezava: priča o Božjem kraljevstvu. Upravo je ova priča omogućila stotinama tisuća sljedbenika u prvoj Crkvi da hrabro odu u smrt jer nisu mogli zamisliti da žive u stezi svoje prethodne priče. Oni su vjerovali i znali da je "bajka" jedina istinita priča i bili su spremni umrijeti za tu istinu.

Imate li vi nešto u svojem životu za što je vrijedno živjeti? Za što je vrijedno umrijeti? Smijem li vas pozvati u novu stvarnost? U Kraljevstvo živoga Boga. To nije bajka. To je Put, Istina i Život i Gospodar ovog kraljevstva danas vam pruža svoju klinovima probodenu ruku moleći vas da vjerujete. Je li ovo istinita priča ili bajka? Na vama je da odlučite.

Pitanja za razgovor

1. Po čemu se razlikuju usporedbe i bajke? Zašto Božje kraljevstvo, kakvim ga je Isus opisao, izgleda kao bajka?

2. Poznajete li neku slavnu ličnost, poput ragbijaša Toma Bradyja, koja želi spoznati nešto više ili nešto bolje od grube stvarnosti ovoga svijeta, ili jeste li ikada poželjeli iskusiti nešto više u svojem životu? Što biste rekli svojem prijatelju koji ima takvu želju?
3. Stvarnost koju vidimo svojim očima katkad može slomiti srce. Kako možemo živjeti u stvarnosti Božjeg kraljevstva kada oko njega ima toliko izazova i tuge?
4. Je li moguće biti zaglavljen u stvarnosti ovoga svijeta koji je toliko suprotan stvarnosti Božjeg kraljevstva? Ako jest, kako je to moguće? Koji je dio života zaglavljen, ili koje su okolnosti dovele do takvog stanja?
5. Što biste danas mogli učiniti, koje biste područje svojeg života trebali promijeniti da biste poput Pavla mogli početi živjeti u stvarnosti Božjeg kraljevstva koje je oprečno bajkama ovoga svijeta?

3. Preobražaj našeg svijeta

LUKA 4

Timothy Gillespie

Vatromet u San Diegu u Kaliforniji među najdojmljivijim je događajima na svijetu koji privlači tisuće ljudi. Svi su prošlogodišnji vatromet opisali kao epski. Pogledao sam videosnimku, a možete je i vi pogledati ako niste. Očito se radilo o računalnoj grešci kada su tri od četiri naboja s pirotehnikom ispaljena odjednom, a vatromet trajao oko devet sekundi. Ova videosnimka je sjajna, vatromet s tri teretnjaka prasnuo je u isto vrijeme.

Čekati na nešto

Ono što je meni bilo zanimljivije od samog vatrometa bila je činjenica da su ljudi

stajali na tom mjestu još nekih 35–45 minuta, sve dok preko razglasa nisu čuli: “Mmm, to je sve, narode, ispričavamo se.”

Ljudi su čekali da vide još. Čekali su bljesak vatrometa čije će se boje razlijevati od crvene do bijele i srebrne. Čekali su na bljesak obojen crvenom, bijelom i plavom bojom, koji bi ih podsjećao na djetinjstvo i koji će se zapisati u sjećanje njihove djece. Čekali su vrhunac.

Znate kako je bilo kada ste bili mladi – stalno ste zapitkivali hoće li sada doći vrhunac, na što bi vaš roditelj odgovorio: “Ne još, pričekaj.” A vi više niste mogli čekati! Htjeli ste vidjeti vrhunac. I znali ste da je taj trenutak nastupio. Kada bi konačno došlo vrijeme za završni vatromet, jednostavno ste znali da je to ono što ste čekali jer je bilo drugačije, vrednije.

Međutim, ovi nesretni ljudi u San Diegu vidjeli su početak, sredinu i vrhunac vatrometa i uživali u njemu samo devet kratkih sekundi! Nastavili su čekati veliko finale koje se te večeri neće odigrati. Ostali su čekati svršetak.

Naslovi u novinskim člancima govorili su o “razočaranju” posjetitelja koji su “s dosadom” čekali vrhunac koji se već odigrao.

Šteta što to vrijeme nisu iskoristili za nešto drugo. Sve te minute i sekunde koje je svaki posjetitelj proveo u čekanju mogle su stvarno promijeniti svijet da su bile iskorištene na pravi način. Ali oni su samo čekali vrhunac.

Nedavno smo se vratili s kampiranja na sjeveru Nove Engleske, divnog mjesta koje naseljavaju divni ljudi. Bilo je to veliko iskustvo. Krstile su se četiri izuzetne osobe i trebali smo posjetiti mjesto koje je imalo povijesno značenje za našu Crkvu. Bilo je divno i zahvalan sam na toj prilici!

Kada smo stigli u bostonsku zračnu luku, čuli smo nepovoljne vijesti: naš let je bio odgođen! Ovo najvjerojatnije ne bi uznemirilo većinu, ali sa mnom je bilo moje troje djece, a baterije njihovih različitih uređaja za zabavu bile su na izmaku. Doista nezgodna situacija. Dječaci su postali nemogući. Sve živo im je odvlačilo pozornost. Uopće se nisu dobro ponašali, zato što se ni ja nisam lijepo ponašao!

Činilo nam se kao da nikada nećemo napustiti to mjesto. Svaka peta minuta odgode leta činila mi se kao još jedan dugi sat. Dječaci su bili nemirni, ja sam "poludio", kao i moja supruga.

Problem je u sljedećem: kada čekate, to čekanje ne čini samo da vrijeme prolazi sporije, već vam i daje dovoljno vremena da upadnete u nevolju.

Veliko razočaranje

Zbog čega vam o ovome govorim? Zato što pripadamo skupini koja je doživjela veliko razočaranje. Međutim, naša srca još uvijek čeznu za ovom blaženom nadom koja gori u našim srcima, nadom u Gospodnji dolazak. I dok Ga čekamo, mi pokušavamo kako najbolje znamo naše svečano odijelo održati čistim.

Neki od nas misle da je Isus došao jednostavno da nas spasi od grijeha i kada za to dođe pravi trenutak, odvest će nas na Nebo. Ali dopustimo Isusu da nam kaže kako je On vidio svrhu svojeg dolaska: “Dode u Nazaret gdje je odrastao te po svom običaju u subotu uđe u sinagogu. Zatim ustade da čita. Pruže mu svitak proroka Izaije. Kad ga razmota, namjeri se na mjesto gdje je bilo pisano: ‘Na meni je Duh Gospodnji, jer me pomazao. Poslao me da donesem Radosnu vijest siromasima, da navijestim oslobođenje zarobljenicima i vraćanje vida slijepcima, da

oslobodim potlačene, da proglašim godinu milosti Gospodnje.' Smota svitak, vrati poslužniku pa sjedne. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u nj. On im progovori: 'Danas se ovo Pismo, koje ste čuli svojim ušima, ispunilo.'" (Luka 4,16-21)

O čemu je Isus govorio? Je li moguće da je On rekao da pravda, mir i pravednost samo što nisu zauvijek zavladaali Zemljom?

Njegov odgovor na ovo pitanje bi bio potvrđan!

Analiza teksta

Kada imamo posla s Isusom, mi znamo da ne možemo tek tako zaobići tu prilično hrabru izjavu koju nam upućuje. Nju nije moguće zaobići. Ako ste slični meni, pokušat ćete u raspravi dokazati svoju tvrdnju, a zatim ćete si osigurati izlaz na zadnja vrata, ostaviti vratašca za bijeg u slučaju da s druge strane stola dođu jači argumenti koji idu u prilog drugoj strani, tako da na kraju uvijek sačuvate svoj obraz.

Isus, međutim, za takvo što nije ostavio prostor. Vrijeme pravde, mira i pomirenja tu je među nama, o čemu je govorio svojim životom, smrću i uskrsnućem. Bilo je jasno da

to nije bilo jednostavno, kao i da njegov cilj nije bio samo da nas spasi, već i da objavi Radosnu vijest siromašnima.

Zaustavimo se ovdje za trenutak i zapitajmo: “Kakva je to Radosna vijest siromašnima?” Je li Radosna vijest siromašnima da će jednom, kada napuste ovaj nesretni život, prvo ugledati Isusa Krista i poći s Njim na Nebo?

Sasvim sigurno! To će uvijek biti Radosna vijest za bogate, siromašne, krajnje siromašne i ekstremno bogate, kao i za srednju klasu. Imate li na umu što bi još moglo biti Radosna vijest siromašnima? Hrana, odjeća, piće, utočište. Ove nam pojedinosti omogućavaju da nastavimo dalje.

Katkada radosna vijest može biti nešto što trenutačno može ublažiti nepovoljnu situaciju. Može li radosna vijest siromašnima biti nešto što će omogućiti da se promijeni njihov životni položaj? Pomoći im da žive u sadašnjem Božjem kraljevstvu? Je li radosna vijest samo vijest koja se odnosi na budućnost, ili se ona može primijeniti i danas?

Državne vlasti u vrijeme kada je Isus živio bile su korumpirane i izrabljivačke. Na svakom koraku mogli su se čuti vapaji potlačenih – prisila, nesnošljivost i okrutno tla-

čenje. Ali Spasitelj nije pokušavao izvršiti društvenu reformu. On nije napadao zlostavljače naroda, nije osuđivao njihove neprijatelje. On se nije sukobljavao s autoritetima ili onima koji su na vlasti. Onaj koji je bio naš primjer, držao se podalje od zemaljskih vlasti. Ne zato što je bio ravnodušan prema nevoljama ljudi, već zato što lijek ne mogu biti ljudske ili nekakve izvanjske mjere. Da bismo bili djelotvorni, lijek mora doprijeti do svakog pojedinca i mora obnoviti srce (Ellen G. White, *God's Amazing Grace*, str. 16).

Ima li naša Radosna vijest oblik nekakvog traktata ili knjige, ili je slična odjeći ili kruhu? Vi kao i ja znamo što nam je potrebno kada smo gladni – ovaj put mislim na tjelesnu glad.

On je ponovno objavio Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu koje je tu, čineći je praktičnom. I nama je ova redefinicija neizmjereno potrebna. “Kraljevstvo se Božje ne sastoji u jelu i piću, nego u pravednosti, miru i radosti po Duhu Svetom.” (Rimljanima 14,17) Djeca Izraelova postala su loša najava dolazećeg Božjeg kraljevstva. Mi svoje izbore zasnovamo na medijskim najavama televizijskih emisija, serija ili nekih drugih događaja. Gledajući reklame za proizvode, možemo saznati

što se sve novo sprema i što se trenutačno događa, i kako možemo uživati u proizvodima koji nam se nude. Ali reklame nam katkada mogu dosaditi pa ne želimo trošiti vrijeme gledajući što se nudi.

Postoje i slučajevi kada je istina sasvim suprotna. Kada reklama daleko nadilazi iskustvo. Gledamo najavu na televiziji za seriju koja za samo dvije minute u nama probudi želju da je pogledamo. Zatim, kada je pogledamo, shvatimo da su zapravo samo one dvije minute bile vrijedne naše pozornosti.

Sve dok Isus nije došao, najava Božjeg kraljevstva bila je prilično loša. Izraelci nisu uspjeli pokazati Božji karakter svijetu koji je bio zainteresiran za njega. Najava je bila takva da nitko nije imao želju pogledati film. Oni su Božju veličinu opisivali pukom činjenicom da su izabrani narod, zajedno sa “Zakonom”, svojom tradicijom i baštinom. Siromaštvo i nesreća bili su znakovi božanske osude; to bi teško moglo biti radosna vijest za siromašne i unesrećene. Ni Zakon nije bio radosna vijest za one koji su ga nastojali održati bez Spasitelja, jer Zakon osuđuje i ukazuje na grijeh.

Dakle, ovdje imamo svijet kojem je očajno potrebna Radosna vijest, i imamo Isusa

koji objavljuje tu Radosnu vijest riječima koje su više nego jednostavne. Radosna vijest o Isusu nadrasla je teološki argument i postala nešto posebno. Postala je tijelo. Radosna vijest je imala kožu, kruh u želucu, odjeću na tijelu i vodu u ustima. Radosna vijest je postala tjelesno ozdravljenje i zajednica ljudi koja je govorila o svemu, dijelila sve što je imala i brinula se da njihovi bližnji ne budu gladni, da im ne bude hladno i ako je moguće, da uklone okove potlačenih.

Radosna vijest s Neba postala je Radosna vijest za njihov život, svakodnevicu, svako jutro i dan. Ona ne govori o nekom kraljevstvu koje će uskoro doći, već o kraljevstvu koje je ovdje. Tu je bio dan kada je objavljena Radosna vijest o pravdi, miru, vidu i slobodi. Jednoga dana doživjet ćemo vrhunac svih naših nada i snova o uspostavljanju veličanstvenog i vječnog Božjeg kraljevstva, ali Nebo počinje već sada i ovdje.

Kralj i kraljevstvo

Obuzima me uzbuđenje i ovom se osjećaju ne mogu oteti kada znam da je Radosna vijest stvarna i prisutna. Mislim da je ona bila jedan od razloga zbog kojeg učenici nisu

postili kada je Isus bio među njima. Znali su da je Radosna vijest previše dobra da bi mogli ostati ravnodušni.

Ali ova Radosna vijest je bila teška za želudac dobrih vjernika. Bila je preteška i činila se čudnom. Uključivala je previše. Trebali su ljubiti one koji su bili nedostojni ljubavi.

Vidite, Bog se u ovom trenutku umorio od pravednih djela. Njihova okupljanja pretvorila su se u razmetljive svečanosti, a njihova bogoslužja postala su mjesto na kojem se Bog užasno umarao. Ovo se već jednom dogodilo – pročitajmo tekst u Izaiji 1,10-17 (on ovdje govori Jeruzalemu!):

“Čujte riječ Jahvinu, glavari sodomski, poslušaj zakon Boga našega, narode gomorski! ‘Što će mi mnoštvo žrtava vaših?’ – govori Jahve. – ‘Sit sam ovnujskih paljenica i pretiline gojne teladi. I krv mi se ogadi bikova, janjaca i jaradi. Kad mi lice vidjet dolazite, tko od vas ište da gazite mojim predvorjima? Prestanite mi nositi ništavne prinose, kâd mi omrznu. Mladaka, subote i sazive – ne podnosim zbog zborovanja i opacine. Mladake i svetkovine vaše iz sve duše mrzim – teški su mi, podnijet’ ih ne mogu! Kad na molitvu ruke širite, ja od vas oči odvracam. Molitve

samo množite, ja vas ne slušam. Ruke su vam u krvi ogrezle, operite se, očistite. Uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! Učite se dobrim djelima: pravdi težite, ugnjetenom pritecite u pomoć, siroti pomozite do pravde, za udovicu se zauzmite.’”

I ponovno u Izaiji 58,1-10:

“Viči iz sveg grla, ne suspreži se! Glas svoj poput roga podigni. Objavi mom narodu njegove zločine, domu Jakovljevu grijehe njegove. Dan za danom oni mene traže i žele znati moje putove, kao narod koji vrši pravdu i ne zaboravlja pravo Boga svoga. Od mene ištu pravedne sudove i žude da im se Bog približi: ‘Zašto postimo ako ti ne vidiš, zašto se trapimo ako ti ne znaš?’ Gle, u dan kad postite poslove nalazite i na posao gonite radnike svoje. Gle, vi postite da se prepirete i svađate i da pesnicom bijete siromahe. Ne postite više kao danas, i čut će vam se glas u visini! Zar je meni takav post po volji u dan kad se čovjek trapi? Spuštati kao rogoz glavu k zemlji, sterati poda se kostrijet i pepeo, hoćeš li to zvati postom i danom ugodnim Jahvi? Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat spona jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; po-

dijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi. Tad će sinut poput zore tvoja svjetlost, i zdravlje će tvoje brzo procvasti. Pred tobom će ići tvoja pravda, a Slava Jahvina bit će ti zalaznicom. Vikneš li, Jahve će ti odgovorit, kad zavapiš, reći će: 'Evo me!' Ukloniš li iz svoje sredine jaram, ispružen prst i besjedu bezbožnu, dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmini i tama će tvoja kao podne postati."

Ovo je Božji poziv da dobri vjernici izidu! On je želio više od njihovog slavlja, njihovih darova, njihovih pjesama i njihovog bogoslužja. On je želio da njihov život odražava Njegovu ljubav na opipljiv način, da bude ispunjen istinskim suosjećanjem. "Ljubite više!" govori Gospodin svojem narodu.

Otvorio je sve karte. U 1. Ivanovoj 3,16-18 vidimo koja je uloga Crkve: "Po tomu smo spoznali ljubav što je on za nas dao svoj život. Tako i mi moramo dati svoj život za svoju braću. Tko god posjeduje zemaljska dobra i vidi svoga brata u nevolji i od njega zatvori svoje srce – kako će ljubav Božja ostati u njemu? Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, nego djelom i iskreno."

Često si umišljamo da znamo što će Isus izgovoriti. Međutim, On bi rijetko izgovarao riječi koje su od njega ljudi očekivali. Isus je u biti govorio da ići za Njim znači da trebamo postajati sve siromašniji u svijetu koji postaje sve bogatiji.

Radosna je vijest novi skup vrijednosti, nova putanja, novo žarište, novi smjer i novi način života. Radosna vijest opipljivoga Božjeg kraljevstva nije povezana s duhovnim disciplinama koje prakticiramo, već s novim smjerom čitavog života jednog pojedinca. To možemo ilustrirati kompasom koji pokazuje smjer u životu. Kada jedrite na dasci, smjer u kojem ćete se kretati je obala, obzor će biti smjer za one koji su na plovidbi, a za neke će smjer biti određena točka na zemljovidu. U kojem ćete smjeru krenuti kada se otisnete na duhovno putovanje?

Kada je riječ o Božjem kraljevstvu, važno je da vaše odredište bude opipljivo. To treba biti nešto što će na sebi imati kožu. Zato kršćanska služba ili sposobnost da služimo jedni drugima bez razmišljanja hoće li nam se to vratiti, ima golemo značenje za zdrav život vjere u Božjem kraljevstvu. Budemo li zanemarivali velika djela milosrđa, doslovno ćemo zalutati. To bi bilo slično va-

trometu koji traje svega devet sekundi, a vi ste ostali čekati veliki vrhunac. Božje kraljevstvo bilo bi vrlo dosadno i besmisleno kad bi se vidjelo na ovakav način!

Radosna vijest znači da vjerujemo da kraljevstvo postoji i da to kraljevstvo ima Kralja.

Dopustite mi da vam objasnim na što mislim:

Izgleda da mnogi kršćani pogrešno shvaćaju da je cilj Isusovog života na Zemlji bio da nas jednostavno spasi. Međutim, vidjeli smo u tekstovima koje smo prije naveli da On nije došao samo da bi nas duhovno spasio, već i da objelodani nova načela i aktivnosti koje su temelj Božjeg kraljevstva. Ellen G. White opisuje početak Isusove službe, o čemu imamo zapis u Luki 4,18-21, na sljedeći način:

“Isus je stajao pred narodom kao živi Tumač proročanstva koja su govorila o Njemu. Objavljavajući riječi koje je pročitao, govorio je o Mesiji kao Pomagaču ugnjetavanih, Osloboditelju zarobljenih, Iscjelitelju bolesnih, kao o Onome koji će vratiti vid slijepima i otkriti svijetu svjetlost istine. Njegovo utjecajno postupanje i čudesno značenje Njegovih riječi proželi su slušatelje takvom silom kakvu nikada ranije nisu osjetili. Plima bo-

žanskog utjecaja rušila je svaku prepreku i, kao i Mojsije, promatrali su Nevidljivoga. Budući da su njihova srca bila pokrenuta Svetim Duhom, odgovorili su usrdnim ‘amen’ i hvalama Gospodinu.” (*Isusov život*, str. 180)

Pojedine crkve su prečesto gubile ovakvo razumijevanje misije i pretvorile se u skupine ljudi koje objavljuju Isusa na temelju intelektualnih uvjerenja, a ne djela milosrđa. Ali Božje kraljevstvo je kraljevstvo milosrđa. Ono je to uvijek bilo i uvijek će biti.

Jakov nam to jasno govori: “Čisto i neokaljano bogoslužje pred Bogom i Ocem sastoji se u ovomu: pohađati sirote i udovice u njihovoj nevolji i čuvati samoga sebe čistim od ovoga svijeta.” (1,27)

Od nas se očekuje da živimo u kraljevstvu milosrđa i da ga pokazujemo. To znači da moramo prigrliti načela kraljevstva, što nam treba postati način života i to je nešto prelijepo.

Ima mnogo onih koji vjeruju u kraljevstvo milosrđa i aktivni su u njemu, ali ima i mnogo onih koji odbijaju priznati da ovo kraljevstvo ima Kralja. I to je trenutak kada kršćanstvo ima priliku biti više od dobrog načina života ili načela milosrđa koje se pokazuje svijetu.

Najbolje što možemo jest vjerovati u kraljevstvo, odati priznanje i obožavati Kralja tog kraljevstva. Međutim, prečesto se događa da kršćani otpočnu svoje duhovno putovanje odajući priznanje Kralju, ali odbijaju biti dio Njegovog kraljevstva. Oni su prihvatili bujicu milosti u svojem životu, ali svoju vjeru nikada nisu učinili opipljivom.

Oni su prihvatili Isusa kao svojeg Spasitelja, ali su Ga zanijekali kao Gospodina. Oni su kršteni vodom za oprost prijašnjih grijeha, umrli svojem starom životu, ali nisu uskrsnuli silom Svetoga Duha u novi život u Kristu. Ako samo prihvate Krista, a zanijeću Ga kao Gospodina, mnogi kršćani nemaju što raditi, a ni kamo otići, i tako svoje vrijeme troše ispravljajući grešnike u crkvi.

O kada bismo zasukali rukave i već u ovom svijetu postali Kristova produžena ruka! Jedan od najmoćnijih načina da prevladamo religiju koja se zaglavila u filozofiji, jest da se uključimo u religiju koja se može opipati.

Prva priča

Sljedeće dvije priče dobro će ilustrirati ovu misao.

Ovaj sam tjedan pročitao priču koja mi je stigla na e-mail, o skupini trgovaca koji su prije nekoliko godina bili na kongresu koji se održavao izvan grada. Kako su trčali kroz terminal da uhvate svoj let, jedan od njih je slučajno nogom zakvačio stol na kojem su bile postavljene jabuke.

Oni su nastavili juriti ne bi li stigli na svoj avion i gazili preko jabuka koje su se kotrljale po podu. Uspjeli su se ukrcati na vrijeme. Jednog od njih počela je peći savjest zbog djevojke čije su jabuke pogazili pa je rekao svojim prijateljima da nastave put bez njega, a po njima je poručio svojoj supruzi da će uzeti kasniji let.

Zatim se vratio na terminal gdje su jabuke bile rasute. Bilo mu je drago što se vratio. Šesnaestogodišnja djevojka bila je potpuno slijepa! Plakala je, suze su joj vlažile obraze zbog jada koji je osjećala i istodobno bezuspješno pokušavala sakupiti svoje jabuke dok su je mnogi prolaznici zaobilazili. Nitko nije stao da joj pomogne i nikoga nije bilo briga za njezinu nevolju.

Trgovac je kleknuo na pod zajedno s njom, sakupljao jabuke, stavljao ih na stol i pomogao joj da ponovno postavi svoj stol. Kada je završio s ovim, primijetio je da su

mnoge jabuke izudarane, pa je te odvojio i stavio u drugu košaru. Kada je završio, otvorio je svoj novčanik i rekao djevojci: “Evo, uzmi četrdeset dolara za ovu štetu koju smo ti napravili. Je li to dovoljno?”

Djevojka je suznih očiju klimnula glavom. Nastavio je: “Nadam se da ti nismo previše pokvarili dan.” Kada je trgovac odlazio, obratila mu se zbunjena slijepa djevojka: “Gospodine...” Zaustavio se, okrenuo i pogledao u njezine slijepo oči. “Jeste li vi Isus?” pitala je.

Zaustavio se na pola puta i začudio. Zatim je polako nastavio svoj put s pitanjem koje je gorjelo u njegovoj duši: “Jeste li vi Isus?”

Druga priča

Abraham Lincoln jednoga se dana našao na tržnici na kojoj su se prodavali robovi, i tada ga je samilost natjerala da ponudi cijenu za jednu mladu crnkinju. Uspio ju je kupiti i poveo ju je na svoje “imanje”. Djevojčica je imala sumoran i ljutit izraz lica jer je znala da je to još jedan bijeli čovjek koji ju je kupio i koji će je zlostavljati. Ali Lincoln je, udaljivši se od tržnice, rekao djevojčici: “Slobodna si.”

“Što to znači?” tražila je odgovor.

“To znači da si slobodna.”

“Znači li to da mogu biti ono što želim?”

“Da, možeš biti što god poželiš.”

“Znači li to da mogu reći što god poželim?”

“Da, možeš reći što god poželiš.”

“Znači li to da mogu ići kamo god poželim?”

“Da, to znači da možeš ići kamo god poželiš.”

“Pa, onda...” rekla je djevojčica, “idem s vama.”

Ispričao sam ovu drugu priču da ilustriram još nešto. Kada upoznate Isusa, vi ostajete s Isusom.

Mi često mislimo da u Božjem kraljevstvu živi *ortodoksija* ili ispravno vjerovanje. Ali mi često zaboravljamo da u Božjem kraljevstvu treba postojati i naša *ortopraksa* ili ispravno djelovanje.

Je li naša vjera postala slična onoj koja se mogla vidjeti kod građana San Diega kad su čekali završetak vatrometa s dosadom, razočaranjem i bez pokreta? Čekamo li Kristov drugi dolazak ne mareći za unesrećene koji su oko nas?

Kršćani imaju Kralja i taj Kralj ima svoje kraljevstvo.

Bez obzira na to gdje leži tvoja duhovna strast, tvoja crkva treba ti pomoći da je ostvariš! Zadaća Crkve nije da ti služi, već da ti omogući priliku da se uključiš u službu. Gorljiva služba sastavni je dio života u Božjem kraljevstvu. Bogoslužje treba biti vrijeme kada uzdižemo trenutke koje smo doživjeli dok smo svjedočili o Bogu i služili široj društvenoj zajednici.

Međutim, dolazak u crkvu odavno je postao duhovni vrhunac u našem tjednu. Tada se izgovaraju velike riječi i izvodi se sjajna glazba u Božjoj prisutnosti, a s druge strane premalo ili uopće ne pokazujemo zahvalnost za to što nas je Bog vodio otkrivajući nam i govoreći što treba činiti u našem kraljevstvu čitav tjedan, mjesec ili godinu, svake sekunde svakoga dana. Ali ako sjedimo i ne činimo ništa, Bogu će dosaditi naši skupovi.

Španjolski filozof Unamuno priča o rimskom akvaduktu u Segoviji u njegovoj rodnoj Španjolskoj. Sagrađen je 109. godine. Tisuću osamsto godina on je prenosio svježu vodu s planina do užarenog i žednog grada. Gotovo šezdeset naraštaja pilo je vodu s ovog izvora. Zatim je došao neki drugi naraštaj,

bliži nama, koji je rekao: “Ovaj akvadukt je veliko čudo i moramo ga kao muzejski eksponat sačuvati za našu djecu. Oslobodit ćemo ga njegovog stoljetnog rada.”

Učinili su to. Postavili su suvremene željezne cijevi. Starim opekama i žbuci dali su zasluženi odmor. I akvadukt se počeo raspadati. Sunce je pržilo žbuku koja je počela puhati. Opeka i kamenje su klonuli i počeli se raspadati. Ono što godine službe nisu mogle uništiti, upropastilo je besposličenju.

I to je ono što može postati Crkva ako se ne preda u službu drugima.

“Veliki violinist Niccolò Paganini ostavio je oporučno svoju veličanstvenu violinu Genovi – svojem rodnom gradu – ali pod uvjetom da se na tom glazbalu nikada ne svira. Bio je to pogrešan uvjet, jer je svojstvo drveta da se vrlo malo deformira dok se njime koristi i rukuje. Čim se više nije koristila, počela je propadati. Izuzetnu violinu ugodnog tona počeli su izjedati crvi i imala je samo relikvijsku vrijednost. Truljenje tog glazbala podsjeća nas da život gubi smisao kada se isključi iz službe drugima.” (*Bits & Pieces*, 25. lipnja 1992.)

I to je istina. Postoji kraljevstvo, i to kraljevstvo ima svojeg Kralja. A taj je Kralj u

Evandjelju po Luki 4 svima stavio do znanja o čemu se radi. Trebamo činiti ono što je Isus činio: biti milosrdni, pravedni, suosjećajni, uslužni i milostivi. Ako vjernike naše zajednice krase ove vrline, naše crkve neće biti samo pune, već će biti pretijesne.

Pitanja za razgovor

1. Jeste li kada čekali na nešto što se na kraju nije završilo onako kako ste očekivali? Kako ste se osjećali dok ste čekali? Jeste li osjećali nemir, dosadu, uzbudjenje? Ispričajte u skupini taj događaj i osjećaje koji su se tada budili u vama.
2. Na koje sve načine možete biti Kristova produžena ruka u svijetu?
3. Je li vaša crkva/skupina misijski usmjerena u svojem odgovoru na Evandjelje? Kako možete produbiti svoj misijski duh?
4. Propovijed govori o ortodoksiji i ortopraksi. Međutim, što je s ortokardijom? Ortokardija se može definirati kao "ispravno srce". Činite li pravdu, jeste li sažaljivi, milostivi, iscjeljujete li, proglašavate li godinu milosti Gospodnje s "ispravnim srcem"? I što to znači u vašem osobnom životu?

4. Vrijednosti suprotne kulturi

MATEJ 5,1-16

Alex Bryan

Božje kraljevstvo je važno

Nebesko je kraljevstvo bilo – i još je uvijek – za Isusa najvažnija tema. Zapravo, neki kažu da je, dok je živio na Zemlji, govorio o nebeskom kraljevstvu više nego o bilo čemu drugom. Kraljevstvo je očito bilo najvažnija stvarnost.

Isus je ispričao mnoge usporedbe o kraljevstvu (Matej 13). Govorio je o razlici između nebeskog kraljevstva – kraljevstva Njegovog Oca – i slabijih svjetskih kraljevstava (Matej 4,8-10). Čak je opisao svoje poslanje kao uspostavljanje nebeskog kraljevstva na Zemlji (Matej 4,17). Isusova molitva: “Dođi

kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!" (Matej 6,10) pokazuje nam da Bog želi da načini i sredstva Njegovog kraljevstva pokore načine i sredstva kraljevstava ovoga svijeta.

Kraljevstvo, naravno, ima svojeg kralja. Bog je Kralj svojeg kraljevstva – Otac, Sin i Sveti Duh sjede na prijestolju. Tu se postupa po njihovim naredbama. Oni stvaraju pravila. Isusov život govori kakvo je to kraljevstvo. U Njegovom životu nailazimo na samilost, svetost, svrhu, istinu i ljubav. U Njegovom odnosu prema ljudima vidimo kako trebaju živjeti građani ovoga kraljevstva. Od čudesnih ozdravljenja, preko Njegovih praktičnih pouka o novcu, do smrti na križu kojom se žrtvovao za nas, mi razumijevamo vrijednost tog kraljevstva. Krist nam donosi Zakon kraljevstva koji je, naravno, utemeljen na zakonu ljubavi (Matej 22,37).

Međutim, naš cilj ovdje nije identificirati kralja ni njegova pravila ni zakone. Tko bi mogao biti dio ovog kraljevstva? U pokušaju da odgovorimo na ovo pitanje istražiti ćemo tekst u Mateju 5,1-14 – sam početak Isusovog čuvenog Govora na Gori. Sigurno znate da je ovo veliki govor o moralnom životu kojim je živio Isus – životu u skladu s Božjim

kraljevstvom. Pritom Isus istražuje pitanje tko može biti dio Božjeg kraljevstva.

Tko sve može biti u kraljevstvu

Pročitajmo na početku Matej 5,1.2: “Kad Isus vidje veliko mnoštvo naroda, uspe se na goru. Kada sjede, približiše mu se njegovi učenici. Zatim otvori svoja usta i poče ih ovako učiti.”

Letimičnim čitanjem ovih redaka možemo steći dojam da ovaj tekst ne govori mnogo, osim što iznosi neke osnovne, nezanimljive činjenice. Isus je poučavao ljude na obronku gore. Ali ovdje ima nečega što je više od priče! Da, Isus je poučavao – On je bio Rabi, Učitelj. I to što je sjedio bio je uobičajen položaj u kojem su rabini poučavali. Riječ “učenik” znači “onaj koga poučava rabini”; široko prostranstvo bilo je uobičajeno mjesto na kojem se poučavalo i padina je bila najbolja učionica. Sve ovo ima smisla. Ono što je čudno u priči jest što Isus poučava mnoštvo.

Ovdje nastaje problem: rabini su po tradiciji vrlo pomno birali one koje će poučavati. Jedino su najbolji i najsajniji mogli ući u nji-

hove učionice. Samo su oni s političkim vezama mogli dobiti svoju stolicu u njihovim amfiteatrima. Samo onima koji su bili sveti, pravedni, iz prave židovske obitelji, i samo dječacima bilo je dopušteno pohađati njihove škole. Ako ste bili žensko, niste mogli ići u školu. Ako ste bili sin siromašnog čovjeka, ovi učitelji vas ne bi poučavali. Ako ste bili bolesni, niste mogli učiti kod njih. Ako ste bili neznabožac, gotovo se sigurno niste mogli poučavati kod njih. Ako niste zadovoljavali vrlo stroga mjerila, ni tada niste imali sreće.

Isus je poučavao svjetinu. Smatrao je da je ovo mnoštvo vrijedno poučavanja. On nije imao detektor kojim bi ispitao duhovnu vrijednost svojih slušatelja. Ovo mnoštvo je bilo raznoliko: bilo je tu bogatih, siromašnih, muškaraca, žena, mladih, starih, s visokim stupnjem inteligencije i niskim, onih koji su poznavali doktrine i onih koji nisu o tome ništa znali. Isusova odluka da poučava svjetinu – koja uključuje sve – zaprepašćujući je novi pogled na to tko sve može biti dio kraljevstva. Vrata koja su štitila zatvorenu zajednicu sada su bila polomljena. Zamisao da postoji samo nekolicina izabranih – koje je Bog posebno odabrao – pala je u vodu. Ovu zamisao

je sada Isus osporio. Pa kakve će to ljude Isus sresti na obronku gore?

Treći redak: “Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!” Jeste li ikada bili “siromašni u duhu”? Je li vaš duh ikada bio skrhan? Jeste li se ikada osjećali loše i depresivno? Je li vas ikada obuzimala tama, zbog čega ste osjećali da ste potpuno bespomoćni? Jeste li ikada pomislili da život nije dobar? Jeste li ikada postavili pitanje: “Bože, postojiš li?” Jeste li se ikada osjetili praznima, osiromašenog duha, duše?

Isus kaže: “Blago vama.” Na što je mislio? Vas je Bog izabrao! Bog vam se smiješi. Bog vas ljubi. Bog je zadovoljan vama. Imajte dovoljno hrabrosti. Usred velike tuge, možete se radovati. To što ste loše raspoloženi ne znači da ste odsječeni od Boga.

Živimo u svijetu gdje se na duševne bolesti katkada gleda s prijezirom. Čak i danas čudno gledamo one kojima je potrebno savjetovanje, na one koji moraju posjećivati stručnjaka za duševno zdravlje. Mi katkad osobu s depresijom vidimo kao nekoga tko nema dobar odnos s Bogom i životom. Osobu koja ne može vjerovati u Boga vidimo kao agnostika, ateista, sumnjalicu... osobu koja s Bogom ima ozbiljnih problema. Katkad loše

raspoloženje i mračne noći duše smatramo nečim što nas čini nepodesnim za kraljevstvo. Međutim, mi zaboravljamo Isusove riječi: “Bože moj, Bože moj! Zašto si me ostavio?” (Matej 27,46) Sam Isus, koji je bio bez grijeha, osjetio je najveću tamu. Čak se i Isus pitao je li Ga Bog napustio. Ovakva ekstremna iskustva svakoga bi od nas navela da posumnjamo, pa čak i odbacimo Boga kao stvarnost. Međutim, Isusovo iskustvo nam pokazuje da ekstremno ljudsko iskustvo nije dokaz Božje odsutnosti. Mi možemo biti siromašni u duhu. Mi možemo živjeti s uznemirenom dušom. Ali to nas ne čini prokletima! Zapravo, mi smo blagoslovljeni. Mi smo voljeni. Pozvani smo da postanemo građani nebeskog kraljevstva, Isusovog kraljevstva. Ako vam je danas teško, sjetite se da ste blagoslovljeni, da ste voljeni.

Isus ponovno gleda u mnoštvo (redak 4) i govori: “Blago onima koji tuguju, jer će se utješiti!”

Tugovanje nije grijeh. Čak je i Isus plakao zajedno s Lazarovom obitelji (Ivan 11,35).

“Isus nije plakao samo zbog ljudske sućuti prema Mariji i Marti. Njegove su suze iskazivale bol koja je bila visoko iznad ljudske boli kao što je nebo više od Zemlje. Krist

nije plakao za Lazarom, jer ga je namjeravao pozvati iz groba. On je plakao zato što će mnogi, koji su sada plakali za Lazarom, uskoro planirati Njegovo ubojstvo, smrt Onoga koji je uskrsnuće i život. Međutim, kako su nespremni bili nevjerni Židovi da pravilno protumače Njegove suze! Neki kao uzrok Njegove boli nisu mogli vidjeti ništa više do samo vanjske okolnosti pred Njim, nježno su kazali: 'Gledaj kako ga je ljubio.' Drugi, želeći da sjeme nevjerstva posiju u srca prisutnih, podsmješljivo su rekli: 'Zar nije ovaj koji je slijepcu otvorio oči mogao učiniti da Lazar ne umre?' Ako je u Kristovoj moći bilo da Lazara spasi, zašto mu je dopustio da umre?" (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 436,437)

Nije nužno da onaj tko pripada kraljevstvu bude stalno radostan. Možemo biti tužni i još uvijek usklađeni sa Spasiteljem. Možemo tugovati – čak i s prizvukom ljutnje. Tugovanje uključuje ljutnju – možemo se ljutiti na sebe, na okolnosti, na druga ljudska bića, čak i na Boga. Snažne emocije koje su povezane s razočaranjem i gubitkom ne znače obvezno da ne slijedimo Isusa! Povjerenje u Boga automatski ne briše čovjekove osjećaje. Patite li? Niste prokleti. Vjerujte da ste blagoslovljeni, da vas Bog ljubi.

Isus nastavlja (redak 5): “Blago krotkima, jer će baštiniti zemlju!”

Naš svijet ne cijeni krotke. Na krotkost se gleda kao na manu. Cijenimo one koji su financijski jaki, atletske građeni, lijepi u skladu s ograničenom definicijom ljepote koja nam se nameće putem medija. Volimo društvene ljude. Volimo ljude sa samopouzdanjem. Volimo duhovite osobe. Ali one koji su usporeni, ružni, siromašni ili dosadni... pa nismo veliki ljubitelji tih nesretnika. Naravno, i u crkvi možemo naići na ove iskrivljene vrijednosti. Volimo velike propovjednike, snažne vođe, čvrste kršćane koji zajedno djeluju. A što je s krotkima? Sa slabima? Onima koji često žive na krhotinama i pukotinama života? Isus kaže da pristup Nebu nije isključivo pravo angažiranog evanđelista, bogatog donatora ili savršenog soprana. Isus ovdje blagoslivlja krotke.

Isus još jednom baca pogled na mnoštvo (redak 6) i govori im: “Blago žednima i gladnima pravедnosti, jer će se nasititi!”

Sjajno. U kršćanskim zajednicama slavimo one koji su dobro uhranjeni pravédošću. Volimo svete i pravédne ljude. Volimo ratnike molitve i prvake u poznavanju Biblije. Volimo one koji daju desetinu točno u lipu

i ne jedu sir. One koji su dobro uhranjeni – ostatak ostatka od ostatka – to su prava djeca Božja! Međutim, ovdje Isus blagoslivlja, pokazuje Božju naklonost onima koji su gladni i žedni. Isus ukazuje na one koji ne uzimaju svoje svete vitamine i tri dobro uravnotežena obroka pobožnosti svakoga dana. On kaže: “Dobrodošli u kraljevstvo vi koji osjećate duhovnu glad. Ovdje ima dovoljno mjesta za one koji nisu super-sveti.”

I nastavlja (redci 7-9): “Blago milosrdnima, jer će postići milosrđe! Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati! Blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji!”

Kada je pravda zaslužena, nije potrebna milost. To je milosrđe. Čistoća srca ne podrazumijeva savršenost, već iskreno priznanje i iskrenost – to je osoba čistog srca koja priznaje svoje pogreške, poziva se na Božji dar milosti i želi postati kao Isus. Mirotvorci su manje zainteresirani za ono što je pošteno, a više za djela za opće dobro – zajednicu milosti. Ove tri kvalitete mogu nas privući. Međutim, mi često cijenimo nešto što je suprotno vjeri: volimo one koji ispravljaju posrnule, volimo one koji održavaju izvanjski sjaj svetosti, volimo one koji osvajaju. Milosrđe, čistoća srca i mirotvorstvo često stoji

na zimi ispred zatvorenih vrata. Međutim, Isus govori mnoštvu učenika: “Otvorite im vrata, neka uđu u toplinu sobe vašeg života.”

Isus zatim kaže (redci 10-12): “Blago progonjenima zbog pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko! Blago vama kad vas budu grdili i progonili i kad vam zbog mene budu lažno pripisivali svaku vrstu opačine! Radujte se i kličite od veselja, jer vas čeka velika nagrada na nebesima! Ta, tako su progonili i proroke koji su živjeli prije vas!”

Isus ovdje poziva ljude koji sjede na obronku gore da budu oprezni. Neće im biti lako kao pripadnicima kraljevstva. Progonit će ih. Ismijavat će ih. Mučit će ih, a možda i ubiti. Život u kraljevstvu ne odvija se iza obrambenih zidina. Državljanstvo u ovoj Isusovoj zajednici ima cijenu. Proganjat će nas kao što su nekada proganjali proroke. A tko će biti progonitelj? U ono vrijeme to su bile sekularne ili svjetovne i zle sile – kao što je bio faraon, Ahab i Nabukodonozor. Ali proroke su progonili i oni koji su tvrdili da vrše Božju volju. U Mateju 21,33-46 Isus nam iznosi usporedbu koja ilustrira dugu povijest progonstava – koja su pokretali vjerski vođe. Na kraju usporedbe veliki svećenici i farizeji shvaćaju da Isus govori o njima. Kakva ironija!

Ljudi koji tvrde da imaju povlašten položaj u Božjem kraljevstvu ratuju protiv tog istog kraljevstva. Otrežnjujuća je misao da su oni koji sebe predstavljaju najsvetijima, najpravednijima, najpobožnijima i najozbiljnijima, kada je riječ o održavanju reda u sinagogi i brizi da bude čista, crkvi nanijeli najveću štetu. Njihova srca nisu čista. Oni vežu težak teret na leđa drugima, ali ga ne podižu svojim rukama (Matej 23,4). I tako Isus govori onima u mnoštvu koji osjećaju ovo progonoštvo: “Bez obzira na to što se vjerski vođe bave vama, to ne znači da ste na pogrešnom putu. Zapravo mi se ovi ljudi, takozvani vjerski vođe, protive.” Sjajno! Kako je hrabar Isus u ukazivanju na osobine koje treba imati svaki podanik kraljevstva!

Odgovornost pripadnika kraljevstva

A zatim Isus preokreće svoju propovijed. Onim prvim riječima On je širom otvorio vrata tjeskobnima, tužnima, skromnima, duhovno marginaliziranim, poniznim, onima koje su vjerski vođe smatrali siromašnima. A sada poziva mnoštvo na nešto veliko (Matej 5,13-16):

“Vi ste sol zemlji. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Više nije ni za što, osim da se izbací van da je ljudi pogaze.

Vi ste svjetlo svijetu. Nije moguće sakriti grad kad leži na gori. Ne žeže se svijeća da se stavi pod varićak, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.”

Možete li zamisliti kako su ove riječi zvučale onima koji su vjerovali da su bezvrijedni? Isus im je govorio: “Vi možete biti čimbenici promjena. Vi možete učiniti da svijet bude bolje mjesto za život. Možete svijet učiniti ukusnijim i možete ga obožiti. Možete ga okrenuti naglavačke!” Isus ne govori samo o prihvaćanju (vi ste Božja ljubljena djeca i možete biti dio ovog kraljevstva), već i o povjerenju (možete činiti velike stvari za Boga). “Ljubim vas i očekujem da ćete činiti nevjerojatne stvari.” Mnogi koji dotad nisu osjetili Božju blagost ni Njegovo povjerenje, bili su zadivljeni.

Priča kao zaključak

Prije nekoliko godina moja supruga i ja planirali smo prirediti zabavu za našu kćer

Audrey. Da biste takvo što ispravno uradili, morate voditi računa o mnogo toga. Dogovarali smo se koju ćemo hranu pripremiti, kakve ukrase staviti, koje igre organizirati, što će se raditi u kreativnoj radionici (što bi bilo zabavno a da iza toga ne ostane preveliki nerad) za našu petogodišnju kćer. Na zabavi je te večeri sve bilo izuzetno dobro. U jednom trenutku tijekom zabave, pozvali smo roditelje i djecu u suteren naše kuće gdje nam je stajao klavir i gdje smo predvidjeli igru “glazbene stolice”. Stavili smo deset stolica u krug. Na svakog dječaka i djevojčicu bila je jedna stolica. Moja supruga je objasnila pravila igre i djeca su sjela na stolice. Ja sam počeo svirati na klaviru i prema pravilima igre, djeca su trebala ustati sa svojih stolica i trčati oko njih. Moja supruga je sklonila jednu stolicu, svirao sam još nekoliko sekundi, a onda je glazba stala. Deset malih dječaka i djevojčica potrčalo je prema devet stolica – svi su uspješno sjeli na svoju stolicu, osim jednog dječaka. Ovaj mali petogodišnjak bez stolice smjesta je pogledao svoje roditelje i briznuo u plač. Jecajući je dotrčao do njih. Supruga i ja pogledali smo se zagonetnim pogledom. Ovaj put nije sve bilo u najboljem redu. Ponovno sam počeo svirati klavir – i devet ma-

lih dječaka i djevojčica trčalo je oko stolica. Moja supruga je sklonila još jednu stolicu, svirao sam još nekoliko sekundi i glazba je stala. Ovaj put se devet malih dječaka i djevojčica utrkivalo da sjednu na osam stolica. Osmero njih je sjelo ostavljajući jednu djevojčicu bez stolice. Trenutačno je pogledala svoje roditelje, briznula u plač i otrčala u njihov zagrljaj. Supruga i ja smo se pogledali i shvatili. Bit će sve gore ako nešto ne poduzmemo! I tako smo pozvali svu uznemirenu djecu da nam se još jednom pridruže. Moja supruga je vratila dvije stolice. Djeca su sjela. Počeo sam svirati na klaviru i ... nijedna stolica nije sklonjena. Svirao sam još nekoliko sekundi i glazba je prestala. Deset malih dječaka i djevojčica sjelo je na stolice. I svako dijete je imalo svoju stolicu. Djeca su urlala i glasno me molila: "Pastore Alex, hajde ponovno! Pastore, Alex, ponovno svirajte!"

Igrali smo se sve dok se djeca (i moji prsti) nisu potpuno umorila. U nebeskom kraljevstvu svatko ima svoju stolicu. U njemu ima mjesta za svakog dječaka, svaku djevojčicu i svako Božje dijete. Nebeska glazba poziva nas da se pridružimo nebeskoj igri u radosti i prilici da pozovemo i druge da nam se pridruže.

Bez obzira na to u kakvom ste položaju. Bez obzira na okolnosti. Bez obzira na vašu prošlost. Bog ima mjesto za vas. Hoćete li se pridružiti igri i zauzeti svoje mjesto?

Pitanja za razgovor

1. Kako vidite usporedbu o “kraljevstvu” u vrijeme kada u mnogim državama ne vladaju kraljevi i kraljice? Bi li Bog upotrijebio tu istu usporedbu i danas? Što je s predsjednicima, premijerima i guvernerima? Razlikuje li se taj jezik?
2. Kako se razlikuje pripadnost Božjoj državi od drugih aspekata pripadnosti (članstva)?
3. Što vas iznenađuje u Isusovom poučavanju (o čemu je govorio i koga je poučavao)?
4. Kako se možemo pobrinuti da mjesto bude dostupno svima i svakome?

5. Stol na Zemlji, stol na Nebu

MARKO 2,13-17

Eddie Hypolite

Kako odlučujete koga ćete uključiti u svoj krug prijatelja, a koga ne? Dajete li im da ispune “ispit vrijednosti”? Ovisi li vaše odluke o njihovom društvenom položaju? Moraju li to biti kršćani ili adventisti? Moraju li oni biti prijatelji na Facebooku koji su na dobrom glasu i s urednom prošlošću ili ste nešto fleksibilniji?

Odvojite nekoliko trenutaka, podijelite se u skupine i pokušajte odgovoriti na pitanje: Kako donosite odluku tko će vam biti prijatelj, a tko ne?

Ako je postojalo nešto kod Isusa što je više od svega ostalog uznemiravalo vođe onog vremena i zbunjivalo čak i učenike, bio je

to način na koji se On ophodio prema ljudima koji su bili izopćeni iz društva. Svi su vjerovali da će Mesija ponovno uspostaviti blagostanje u Izraelu, ali nitko nije očekivao da će u tom kraljevstvu biti mjesta za sve i svakoga.

Uključivanje “izopćenih iz društva” u kraljevstvo i Božja naklonost prema njima nije nikada bila predmet očekivanja. S druge strane, kako čitamo u evanđeljima, upravo je ovo činilo Isusov život i službu tako lijepom.

Evandjelje po Marku 2,13-17 slika kraljevstvo koje je Isus trebao uspostaviti ne samo u Izraelu, već i u srcima Njegovih učenika.

Stol razdvajanja

Levi, poznat i kao Matej, bio je carinik. Njega su mrzili i Židovi i neznabošci jer je sakupljao porez za Rimsko Carstvo. Porez su nametnuli Rimljani, ali nitko zapravo nije znao koliko je velik taj porez – osim onih koji su ga ubirali. Tako je među carinicima bio običaj da uzimaju više nego što treba, a za sebe su zadržavali višak. Levija su još više mrzili jer je bio Židov koji je sakupljao porez za Rimsko Carstvo. Židovi su ga zbog toga smatrali gorim od neznabožaca. Prema svim

računicama, on nije bio zanimljiv ni za kraljevstvo ni za učenika. Kao Židov odgajan je u vjeri i bio je član izviđača, odjela mladeži ili je pohadao subotnja bogoslužja. Međutim, nekako na svojem životnom putu on je posegnuo za sjajem gradskih svjetiljki kao što je bio slučaj s izgubljenim sinom, i u jednom je trenutku pomislio da će ga brza zarada usrećiti. Zanimljivo je što sve netko može učiniti da bi skratio put do sreće. Prešao je na neprijateljsku stranu i počeo varati svoj narod.

Poput mnogih mladih koji su krenuli Levijevim putem, prije ili poslije oni će shvatiti da je traganje za srećom koja ne uključuje Boga kao ljuštenje luka. Oni konačno shvaćaju da su prazni iznutra. Levi nije znao izići na kraj sa svojom patnjom. Nije mogao otići u sinagogu jer bi ga njegov narod iz nje izbacio. Tako je on ovu svoju patnju držao u sebi, sve dok se nije pojavio Isus u odgovarajuće vrijeme.

Snaga ljubavi

Isus namjerno prolazi pokraj carinarnice (redak 13) u kojoj Levi sjedi i radi, zaustavlja se i upućuje mu poziv: "Hajde za mnom!"

Ovdje nam ne smije promaknuti nešto nevjerojatno jednostavno o kraljevstvu.

Isus ne čeka da Ga ljudi pronađu, On njima prilazi prvi. Mi ne trebamo čekati ljude da nas pronađu. Kraljevstvo Božje je aktivna potraga za izgubljenima. Poziv Leviju da pođe za Isusom potvrdio je Božju ljubav prema njemu bez obzira na to što ga je društvo izopćilo.

Kada ljudi znaju da su voljeni i prihvaćeni, čak i kada sjede u "carinarnici" života zbog čega ih društvo prezire, Božja sila koja mijenja čovjeka pomaže im da ustanu, napuste to mjesto i krenu za Njim. Svijetu nije stalo do onoga što mi znamo dok god ne vidi da je nama stalo do njega! Iz teksta u redcima 13.14 možemo izvući tri kratke poruke.

1. Život osnažuje život! Isusov nauk koji će najviše utjecati na naše bližnje zapisan je u našem svakidašnjem življenju. Isusove riječi, djela i život bili su jedno te isto. Živio je onako kako je naučavao, i sve što je izgovarao govorilo je o tome tko je On. To je ono što će utjecati na ljude da napuste život kojim žive i krenu za nama koji slijedimo Krista!

2. Nemoguće je odbaciti dosljednu ljubav. Dosljednost je rezultat osjećaja da su

Bogu dragocjeni ljudi koje vam šalje. Isusova dobročinstva prema izgubljenima bila su nerazdvojni dio Njegove službe i života. Isus nije slučajno nekog zavolio, i to ne bismo trebali ni mi činiti. Ljubav je najsvrhovitije ljudsko iskustvo, iskustvo koje se ne događa slučajno i zbog toga ono ima veliku moć da preobrazi.

3. Isus se družio s odbačenima. Isus je rekao Nikodemu (Ivan 3,17) da Bog nije poslao svojega Sina da osudi svijet, već da ga spasi. On svoju posvećenost ovom idealu pokazuje tako što provodi vrijeme s onima koje je društvo odbacilo i iznosi istinu o Božjem kraljevstvu. A koja je to istina? To je činjenica da Bog dijeli svoju ljubav i život s njima i ne smatra potrebnim da drugima objašnjava svoje postupke.

Evangelist Marko podsjeća nas da je Levi ustao i napustio svoju carinarnicu. Ostavio je sve iza sebe! On se više nikada neće moći vratiti i ne bira taj put. Smjer kojim je krenuo daleko nadmašuje njegovu prijašnju stvarnost. Što će biti rezultat ovog novog smjera kojim je krenuo? Ljubav kraljevstva koju je primio usmjerava ga k Isusu i drugima. Proveo je radni vijek sjedeći za stolom i prikupljao porez i činio djela zbog kojih su ga ljudi pre-

zreli, a sada je sjedio za drugim stolom koji je pripremio za Isusa.

Stol za Isusa

Evangelist Marko (2,15) nam govori da je Levi priredio veliku gozbu, banket, na koju je pozvao Isusa kao počasnog gosta. Pogledajte tko je još bio pozvan na gozbu: s Isusom su tu za stolom bili carinici, grešnici i drugi koje je društvo odbacilo. Nije se pravila razlika između njih i učenika. Ovaj tekst nam jednostavno govori da su Ga mnogi slijedili.

Gozba koju je Matej priredio za svoje "odbačene" prijatelje podsjeća na svadbenu gozbu iz jedne od Isusovih usporedbi o kraljevstvu koje će doći u Mateju 22. Gozbi su prisustvovali razni ljudi, dobri i loši. Čudno je u ovoj usporedbi što su bili ugošćeni oni koje domaćin nije pozvao prve. Pravi uzvanici se uopće nisu pojavili. Sve je bilo spremno, stol je postavljen, orkestar je bio spreman da odsvira svadbenu koračnicu, kralj je bio na vratima, a sin je čekao svoju zaručnicu, Crkvu, ali se nitko nije pojavio. Kralj je poslao svoje sluge da podsjetite uzvanike na svečanost, ali su oni bili prezauzeti svojim poslovima i nisu mogli odvojiti vrijeme za

kralja i njegovog sina. Nekima je čak i zasmetalo kraljevo navaljivanje, zbog čega su zlostavljali i ubili nevine sluge.

Pitam se o kome je Isus govorio u ovoj usporedbi. Lako je uprijeti prstom na židovski narod koji je odbacio Kraljevog Sina. A što je s pobožnim ljudima u današnje vrijeme? Što je sa mnom? Jesam li toliko zauzet svojim poslovima da zanemarujem veliki životni poziv, Kraljev poziv? Jesam li nestrpljiv prema onima koje je poslao Kralj da me podsjetite na Njegov poziv? Sve su to pitanja koja me zaokupljaju.

I kralj na kraju preko svojih slugu upućuje otvoreni poziv ljudima na ulici, svakome tko se tu našao i svakome tko je želio doći. Dvorana je ubrzo bila puna gostiju.

Ovo je prekrasna slika o Isusovoj ljubavi prema izgubljenom čovječanstvu, koja obuhvaća sve ljude. Svojom prisutnošću na gozbi na koju su bili pozvani Levijevi odbačeni prijatelji, Isus je snažno posvjedočio da se život može promijeniti zahvaljujući ovoj ljubavi i prihvaćanju. Isus je pozvao Levija da ustane od stola koji ga je odvajao od čovjekoljublja i spasenja, a Levi je pripremio stol za Isusa koji će čovjekoljublje i spasenje unijeti u jedan veličanstveni prostor.

Kao i uvijek, bilo je tu onih kojima se nije svidjela ideja da kraljevstvo može biti mjesto gdje Isus nema miljenika i u kojem sve podjednako ljubi. Zato su Mu neki prigovorili (redak 17), ali je Isus jasno istaknuo da je pomoć potrebna bolesnima, zbog čega se On i našao na tom mjestu.

Pouka s Isusovog stola

Levi nije otvorio svoj dom samo Isusu, već i ljudima s kojima je On sjedio. U ovom događaju možemo vidjeti četiri bitne slike koje govore o kraljevstvu i Isusu koje ne bismo smjeli propustiti.

1. Za Isusovim stolom neće uvijek sjediti uzorni ljudi.

Nikada ne smijemo pomisliti da znamo koga Isus želi spasiti, a koga ne. Moramo doslovno shvatiti Isusove riječi “svatko tko želi”. Nemojmo se nikada baviti procjenjivanjem tko će biti spašen, a tko neće. Budimo crkva koja za svoj stol ljubavi i bratstva ne poziva samo one koji su uzorni.

2. Svatko može sjesti za Isusov stol.

Čak se i danas mnogi boje otvoriti vrata naše crkve svima i svakome. Ali kraljevstvo svakoga dana spašava sve i svakoga. Mi ne-

mamo pravo izražavati mišljenje u čijem će srcu Božji Duh odlučiti raditi. Mi možemo samo vidjeti rezultate, a zatim takve osobe prihvatiti u crkvenu obitelj kako bi i one mogle rasti u ljubavi i milosti. Neka naš stol bude slobodan za sve, posebno ako znamo da Isus voli sjediti za ovakvim stolovima.

3. Stol za kojim se sjećamo onih koji su sjedili za njim.

Levi nikada nije zaboravio tko je bio i tko je sve sjedio za njegovim stolom prije nego što ga je Isus pozvao. Mi kršćani tako lako zaboravljamo gdje nas je Isus našao i koliko nas je daleko odveo. Isus ne želi da zaboravimo ljude koje smo ostavili iza sebe kada smo Ga pronašli. On želi da se sjećamo s kime smo obično sjedili; želi da sada napravimo mjesta i za njih za našim novim stolom. Moramo paziti da ne steknemo pogrešan dojam da smo “previše spašeni”. “Previše spašena” osoba s prijezirom gleda na one s kojima se nekada družila jer se njezin novi život razlikuje od starog. Kada kao Levi pronađemo novi život u Isusu, moramo se sjećati onih koje smo ostavili iza sebe.

4. Stol za kojim se Isus nikada ne opravdava što sjedi s odbačenima, već ih uvijek brani.

Isus se nikada nije opravdavao što sjedi s ljudima za ovim stolom. On je uvijek branio njihovu prisutnost i razlog zbog kojeg sjedi s njima za istim stolom. Došao je pokazati, prvo djelima, a onda i riječima, da je Bog doista s nama. On se nije udaljio od onih za koje su vjerski vođe smatrali da im se ne može pomoći i da nisu vrijedni spasenja.

Živimo u društvu koje više ne sluša naše riječi, ono sluša naša djela. Stara poslovice kaže: "Djela govore više od riječi!" Kristov život i ljubav u nama uvijek će se vidjeti u načinu na koji branimo nevoljene i odbačene. Isus je to istaknuo da bismo znali kako trebamo živjeti jedni s drugima.

5. Na kraju, Isus je jedini put do stola.

Vraćamo se na usporedbu o svadbenoj gozbi. Kralj je svakom gostu koji se pojavio na vratima osigurao svadbeno ruho. Međutim, neki su ušli, ali nisu htjeli obući odijelo koje je bilo sašiveno za njih. Haljina pravednosti koju je Isus pripremio za sve ljude svojom dragocjenom žrtvom na Golgoti, jedino je što će nam omogućiti pristup gozbi u vječnom kraljevstvu. Čovjek sa svoje strane ništa ne može učiniti, osim da prihvati ovaj dar. Na nama je da obučemo ovu haljinu.

S druge strane, imamo sreću što Bog i samo Bog donosi odluku tko će imati pristup Nebu, jer mi nemamo pristup srcima ljudi. Naše je da velikodušno pozivamo sve i prepuštimo podjelu na dobre i loše Jedinom koji može čitati pobude i namjere ljudskog srca.

Svatko od nas je stol za kojim sjedi Isus: naši domovi, crkve, crkvene prostorije, čak i stranice Facebooka, Instagrama i Twittera mogu biti stol za koji će Isus sjesti ako ih odlučimo koristiti na način na koji ćemo Ga proslaviti.

Je li moguće da Isus crkvi čija je zadaća da propovijeda Evandelje i utječe na naše posvjetovljeno društvo, poručuje da je to jednostavno kao kada nekome otvorite vrata svojeg doma? Može li biti da je Radosna vijest o kraljevstvu koju Isus želi da navješćujemo, vijest o našem preobraženom životu i stolu za koji su svi pozvani? Je li moguće da Isus traži od nas da svjedočimo svojim promijenjenim životom jer on propovijeda snažnije od bilo koje propovijedi?

Dok smo zaokupljeni osmišljavanjem sljedeće nove ideje, možda je ipak najbolja ideja pronaći Isusu stol za koji će sjesti.

Odvojimo sada vrijeme da se pomolimo za ovo:

1. Da u ovom trenutku osjetimo potrebu za Spasiteljem.

2. Da stvorimo uvjete (mjesto/stolove) na kojima će se Isus i ljudi iz našeg okruženja susretati.

3. Da se nikada ne posramim onih s kojima Isus odluči sjediti.

Pitanja za razgovor

1. “Sekularnom društvu više nisu potrebne informacije da bi pronašlo istinu, umjesto toga ono je u potrazi za istinom utjelovljenom u osobnom životu.” Što Crkvi govori ova izjava?
2. Kako možemo pomoći ljudima da u sebi pronađu vrijednost koju ne vide, a koja je nama tako očita?
3. U koje se aktualne događaje u vašoj društvenoj zajednici vaša crkva može uključiti?
4. Razgovarajte o osobama koje su utjecale na vas da pozitivno gledate na ljude oko sebe.
5. Najteže što Isus od nas traži da učinimo prije nego što dođe drugi put jest da ljubimo izgubljeni svijet! Kako izgleda ta ljubav za prosječnog vjernika?

6. Ono je u vama

LUKA 17,21

Brandy Kirstein

Southern Adventist University nalazi se u predgrađu grada Chattanooga u državi Tennessee. Chattanooga je ekološki, suvremen, prekrasan grad s bogatom prošlošću. Većina stanovnika uživa u rekreaciji na otvorenom i mjesnim restoranima, ne znajući što se nalazi ispod njihovih stopala. Vidite, postojale su dvije Chattanoogae: jedna koju vidimo i druga koju ne možemo vidjeti. To što ne vidimo leži ispod ulica – povijesni labirint zatrpan prije stotinu godina i koji se u tragovima može vidjeti u podrumima i prolazima koji su nekada bili ulice i tlo ovoga grada. Mi ne možemo vidjeti grad koji je Chattanooga zatrpana da bi spasila ovaj koji danas imamo. Nakon niza razornih poplava koncem devetnaestog i početkom dvadesetog stoljeća, Ross

Landing, mali trgovački grad pokraj rijeke, počeo se iznova graditi. Prije roka sagrađeno je četrdeset gradskih blokova. Drugi katovi kuća postali su prvi, a prvi katovi podrumi. Lukovi na prozorima postali su dekor ili su poslužili za ventilaciju. Ovakav način gradnje bio je rizičan budući da je grede zahvatila hrđa, zbog čega su se urušavale stare zgrade koje su se nalazile ispod novih. Ovaj golemi podvig, podizanje grada, u velikoj je mjeri zanemaren u povijesti. Gotovo da nema nijednog dokumenta koji govori o tome i većina stanovnika Chattanooga ni ne zna da je prije ovoga postojao drugi grad. U međuvremenu, oni svaki dan žive u lažnoj sigurnosti ne znajući po čemu hodaju.

Vidljivo nasuprot nevidljivome

Što ako se jednoga dana soba u kojoj sjede uruši desetak metara pod zemlju? Kakvo bi tada bilo njihovo doživljavanje stvarnosti? Bi li zbog toga drugačije hodali gradskim ulicama? Bi li odjednom osjetili nesigurnost dok bi šetali Chattanoogaom? Puno vjere polažemo u ono što možemo vidjeti, u strukture koje postoje oko nas. U međuvremenu usporedno

postoji cijeli jedan svijet a da ga nismo svjesni. Znete li da naše oči mogu uočiti pokret koji se događa u dvadesetčetvrtom dijelu sekunde? Televiziju gledamo u formatu od petnaest slika u sekundi; mi to prepoznavamo kao treptaj, što znači da ima petnaest trenutaka koje oko ne može uočiti ili obraditi. Galaksije se kreću izuzetnom brzinom, ali izgledaju nepokretne zbog goleme daljine iz koje ih promatramo. A insekt koji proljeće centimetar od mojeg lica kretat će se brže od sposobnosti oka da ga prati, čime otkriva činjenicu da ćemo objekt smatrati nevidljivim ako se na određenoj udaljenosti kreće brže od sposobnosti oka ili mozga da to kretanje obradi. No je li zbog toga on nevidljiv? Je li insekt pred našim licem nevidljiv sokolu (čiji je vid tri do četiri puta bolji od našeg)? Prema tome, nevidljivost je vezana za našu moć opažanja. To dalje znači da nevidljivost kao osobina nije stvarna! Ako nešto postoji, onda to sigurno nešto ili netko može opaziti, samo što to ne moramo uvijek biti mi. S druge strane, mi smo opsjednuti onim što možemo vidjeti, dodirnuti i čuti, što nam naša osjetila mogu prenijeti kao da posjeduju univerzalnu sposobnost, a istina je da su ona vrlo nepouzdana i ograničena.

Otvorite svoju Bibliju u Luki 17,20.21:
“Farizeji ga upitaše: ‘Kad će doći kraljevstvo Božje?’ On im odgovori: ‘Kraljevstvo Božje ne dolazi tako da se to može vidjeti; niti će se moći kazati: Evo ga ovdje ili eno ga ondje. Jer kraljevstvo je Božje među vama.’”

Bez kraljevstva ili u kraljevstvu

Tako ovdje imamo farizeje koji dolaze k Isusu, rugaju Mu se i prigovaraju. Tri godine prije, Ivan Krstitelj je u pustinji glasno objavljivao da je “blizu kraljevstvo Božje”. I otda je Isus stalno govorio o Božjem kraljevstvu – “kraljevstvo je nebesko kao biser... kao gorušično zrno... kao blago... blizu je...” Stoga su farizeji rekli Isusu otprilike ovako: “Dobro, Isuse, gdje je to kraljevstvo o kojem toliko dugo govoriš? Kada će doći to kraljevstvo budući da ga dosad još nismo vidjeli?” Oni pokušavaju potpuno obezvrijediti Isusovu službu i vlast koju je dobio od Boga. Oni iznose svoje uvjerenje da je Isusovo poslanje bezuspješno.

Mnogi su Židovi u to vrijeme “čekali kraljevstvo Božje”. Međutim, kada je Kralj došao, On nije izgledao kao kralj. I kada je rekao

da je kraljevstvo došlo, ono nije izgledalo kao kraljevstvo. Zbog toga je farizejima izgledalo smiješno što su Mu ljudi vjerovali! Njima je smetalo to što je, prema njima, On bio obični prevarant. Ali oni su gledali vanjštinu. Isus nije bio kralj u zemaljskom smislu riječi niti je imao zemaljsko kraljevstvo. Danas bi Ga proglasili neuračunljivim zbog onoga što priča (pogledajte Marko 3,21). Zbog toga su mu se izrugivali na križu stavivši natpis iznad Njegove glave: “Ovo je Isus, kralj židovski.” Taj natpis je trebao zvučati sarkastično. Htjeli su pokazati kako je smiješno što su Mu ljudi vjerovali, i htjeli su oduzeti svaku nadu svima koji su i dalje vjerovali da će On ustati kao Kralj. Po svemu sudeći, ustao je, ali ne kao ovozemaljski kralj, već kao Kralj koji će doći po one koji pripadaju novom kraljevstvu, nevidljivom kraljevstvu, jer tada još nije bio došao čas da se ono otkrije. Vratimo se na Luku 17,21.

Kako je Isus odgovorio? Rekao je: “Kraljevstvo Božje ne dolazi tako da se to može vidjeti...”

Kraljevstvo Božje ne možete vidjeti. Zbog toga nitko ne može reći: “Evo ga ovdje!” ili: “Eno ga tamo!” Kraljevstvo Božje je u vama! Što?! Ovo je vrlo zbunjujuće. Ne samo za Ži-

dove, već i suvremene kršćanske stručnjake. Počnimo sa suvremenim kršćanskim stručnjacima.

Ovisno o Bibliji koju čitate, naići ćete na različite prijevode. Neki će reći “među vama”, a neki “u vama” ili “usred vas”. Postoji li još neka inačica? Grčka riječ koja se ovdje koristi jest *entos* koju doslovno prevedimo prijedlozima “u” ili “unutra”. Ova se riječ pojavljuje u Novom zavjetu još jedino u Mateju 23,26 gdje je prevedena s “unutra”, govoreći o unutrašnjosti čaše ili zdjele, tako da nam logika govori da je prijevod “unutra” ispravniji.

Razlog zbog kojeg se u nekim Biblijama tako ne prevodi i zbog čega stručnjaci imaju problema s ovom riječju jest što nisu vjerovali da je Isus rekao farizejima da je kraljevstvo Božje u njima, jer očito nije bilo, pa su prevoditelji u skladu sa svojim tumačenjem mijenjali tekst. Ali ako pogledate redak u njegovom kontekstu, primijetit ćete da Isus uspoređuje vanjsko s unutarnjim. Govori da Božje kraljevstvo nije takvo da se može vidjeti, što znači da je to nešto što ne vidite. Prema tome, ono ne može biti “među njima” ili “usred njih” jer bi ga u tom slučaju mogli vidjeti. Jedan ugledni komentar ovaj redak

prevodi na sljedeći način: “Kraljevstvo Božje nije nešto što možete uočiti pažljivim pogledom svojeg oka. Pronaći ćete ga u svojem srcu.” Ellen G. White pojašnjava nam ovaj redak sljedećim riječima: “Kraljevstvo Božje nastaje u srcu. Nemojte tražiti pojavljivanje zemaljske sile koja bi obilježila njegov dolazak.”

Tajna Božjeg kraljevstva

Govoreći ovo, Isus je izravno napao farizejski pogrešan način razmišljanja da Mesiya treba doći kako bi u političkom svijetu uzvisio židovski narod iznad ostalih. Židovi su sva duhovna Božja obećanja pretvorili u zemaljsku silu i bogatstvo.

Stoga ih Isus ispravlja i kaže: “Ne govorim o kraljevstvu koje je načinjeno od opeke i žbuke. Govorim o kraljevstvu od krvi i mesa. Ne govorim o prolaznim stvarima, već o vječnim. Božje kraljevstvo nema nikakve veze s ispraznim ambicijama, pravima stečenim rođenjem, teokratskim položajem, bogatstvom ili siromaštvom, ljepotom ili ružnoćom, vozačkom dozvolom ili mjesečnom kartom za gradski prijevoz, pohvalnicom ili potjernicom, dobrom frizurom ili bradom, jesi li brucoš

ili stariji student. Ono ima veze s vašim srcem.”

Je li još nekome ovo pomoglo? Bog ne određuje tko će biti Njegov na temelju toga kako vas drugi vide jer je naš vidokrug ograničen našim gledištem. On vas bira zbog onoga što jeste i potencijala koji leže u vama. Baš kao što je rekao Samuelu da ide i uljem pomaže Davida koji je zapravo još bio dječak. Rekao je: “Čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu.” Nevjerojatno.

Vidite, farizeji su svoju predodžbu Božjeg kraljevstva zasnivali na onome što su mogli vidjeti. Ljudsko srce i um su i njima i nama nevidljivi, ali Bog, kao sokol, vidi mnogo bolje od nas. On zna što doista leži ispod naših stopala i hodamo li po sigurnim stazama. Isus im govori da trebaju vjerovati u ono što ne vidimo, jer Bog vidi sve.

Stvarnost je bila, čak i da su farizeji znali točno o čemu Isus govori, da oni nisu bili zainteresirani za takvo kraljevstvo. Oni su željeli položaj i moć u zemaljskom kraljevstvu. Oni su željeli zemaljsko kraljevstvo. Suprotno njihovim očekivanjima, Isus Božje kraljevstvo umjesto vidljivog i opipljivog svijeta smješta u nevidljivi nutarnji svijet koji je vidljiv samo Bogu. U ovoj vrsti kraljevstva nema ze-

maljskih nagrada. U vanjskom kraljevstvu moguće je steći prednosti kao što su ugled, moć, popularnost, a u nutarnjem samo poniznost i ljubav – što nije privlačno onima koji su usmjereni na život ovdje. Ovo nas dovodi do pitanja koje kraljevstvo zapravo tražimo, jer koje kraljevstvo tražite, to ćete kraljevstvo i naći. I ono će naći vas i pretvoriti vas u svoje sluge. Ova dva kraljevstva nisu saveznička. Bit ćete stanovnici jednog ili drugog. U zemaljskom kraljevstvu moguće je trenutačno dobiti nagradu i privlačnije je vašim osjetilima, čini da osjećate ono što želite, ali počiva na lažnim strukturama koje nisu sigurne ili stvarne (kao u Chattanooga). Zemaljsko kraljevstvo zanimaju samo vlastiti probitci, što dovodi do narušenih odnosa, povrijedenih ljudi, razočaranja, smrti, razaranja, ropstva, utamničenja i mržnje. Božje kraljevstvo utemeljeno je na istinitim obećanjima iako ona mogu doći kasnije. Božjim kraljevstvom upravlja Sveti Duh koji vam daje sposobnost da vidite i razumijete nevidljivo kraljevstvo svemira u kojem prebiva život, stvaralaštvo, sloboda i ljubav. Duhovne stvarnosti gledaju se duhovno, zbog toga će zemaljsko kraljevstvo poslati lopova u zatvor, a Božje će mu kraljevstvo dati haljinu i obuću. Zemaljsko

kraljevstvo će uzvratiti udarac, Božje kraljevstvo će okrenuti drugi obraz. Zemaljsko kraljevstvo će se neprestano dokazivati, a Božje će kraljevstvo druge činiti većim od sebe. Zemaljsko kraljevstvo će vas iskoristiti i odbaciti kada mu više ne budete potrebni. Božje kraljevstvo će vas bezuvjetno ljubiti, njegovati i pomoći vam da dostignete puninu u svemu.

Kako ljudi ovoga nevidljivog kraljevstva postanu takvi? To je tajna Božjeg kraljevstva. Kako nešto tako veliko može stati u nekoga tako malog? Kao što voda koja stoji u čaši poprima njezin oblik, tako se često i sadržaj oblikuje da odgovara posudi, ali stvari ne stoje tako s Bogom. Kada Sveti Duh ispuni naša srca, On nas oblikuje na svoju sliku. Ovdje se mijenja zakon fizike, pri čemu se posuda oblikuje prema sadržaju. Kako drugi vide da ste se promijenili? Okolnosti u kojima živite možda su ostale iste, ali se vaše gledište, mjesto s kojeg opažate svijet, promijenilo. Ellen G. White kaže: "Božje kraljevstvo ne dolazi u sjaju i raskoši. Ono dolazi s blagošću i nadahnućem iz Njegove Riječi, unutarnjim djelovanjem Njegovog Duha, zajedništvom duše s Onim koji je život. Najveće očitovanje njegove moći vidi se u ljudskoj naravi koja je

dovedena do savršenstva Kristovog karaktera.”

Kraljevstvo je ovdje

Na kraju, ovaj redak je toliko bitan zato što je jedan od rijetkih koji smještaju kraljevstvo u sadašnjost. Ono nije više nešto što čekamo, već nešto u čemu sada trebamo sudjelovati. Kada se odlučimo priključiti ovom kraljevstvu, mi doživljavamo mir umjesto nemira, radost umjesto očaja, ljubav umjesto osamljenosti. I na našoj su strani anđeli spremni da se u naše ime bore protiv zlih duhova ako izaberemo pravo Božje oružje, jer se u pravom svijetu mi ne borimo protiv krvi i mesa. Zemaljsko oružje nema silu u nevidljivom kraljevstvu. Moramo imati mač Svetoga Duha, štit vjere i kacigu spasenja, pojas istine, oklop pravednosti i obuću Evandelja mira. Tada ćemo biti čvrsti u borbi koju vodimo. Zatim, pred nama se nalazi kraljevstvo koje nas podupire u molitvi, s anđelima i samim Bogom. Tko može ustati protiv nas? Mi smo nepobjedivo, nevidljivo kraljevstvo!

Mnogi ljudi izaberu Boga zato što se boje života nakon smrti. Oni žele otići na Nebo. Ali kako ćete biti sretni na Nebu ako sada

ne biste tamo željeli živjeti? Ljepota Neba sastoji se u druženju s Isusom. Možete ga imati već sada. Božje kraljevstvo može početi u vama – ono će vas iscijeliti, promijeniti, usmjeravati, štiti, služiti i ljubiti preko vas, i pripremit će vječnost koju će provesti s vama. Nebo je nastavak onoga što se sada događa. Ono ne počinje s drugim Isusovim dolaskom – tada će se pojaviti vanjsko očitovanje sadašnjeg nevidljivog kraljevstva. I to će biti skup koji ne želite propustiti! Ali dotad...

Životna priča

Nedavno je Jessici Eaves iz Guthrieja u Oklahomi u supermarketu neki čovjek ukrao novčanik. Većina bi u takvoj situaciji odmah pozvala osiguranje, ali je ona odlučila sama riješiti taj problem.

“Primijetila sam toga gospodina u prolazu između polica,” priča Jessica. “Stao je iza mene i kada sam otišla malo dalje, shvatila sam da nemam novčanik. Opazila sam ga na drugom mjestu gdje je bilo mnogo ljudi i prišla mu”, nastavlja ona. “Obično sam drugačija, ali tog dana sam bila tiha i smirena. Rekla sam mu: ‘Mislim da ste uzeli nešto moje. Dajem vam da birate. Možete mi vratiti nov-

čanik i trenutačno ću vam oprostiti, čak ću vam i platiti račun.’”

Koja je bila druga mogućnost? Jessica bi ga prijavila policiji. “Izvadio je novčanik iz svoje jakne s kapuljačom i vratio mi novčanik”, prisjeća se, dodajući da je čovjek bio prezahvalan za pomoć i oprost. “Stao je plakati kada je stigao na blagajnu”, rekla je. “Na putu prema blagajni, dvadeset puta mi je rekao da je bio očajan.”

Potrošila je dvadeset sedam dolara za namirnice u košarici među kojima je bilo mlijeko, kruh, salama, krekeri, koncentrat juhe i sir. “Posljednje što mi je rekao bilo je: ‘Nikada neću zaboraviti ovu večer. Nemam prebijenog novčića, imam djecu, sramota me je i žao mi je.’”

“Neki ljudi su mi zamjerali što ga nisam prijavila, ali ponekad je sve što vam treba druga prilika”, dodala je.

Ovo je primjer kraljevstva koje sada vlada na Zemlji – nije riječ o tome što je ona učinila za njega, već o promjeni koja se zbila u njegovom srcu kao rezultat njezine ljubavnosti. On je trenutačno od lopova postao prijatelj. Kako bi izgledao svijet danas kada bi nevidljivo kraljevstvo postalo vidljivo izlivanjem Svetoga Duha u naš život? Zar ne

želite biti dio takvog kraljevstva? Ono što vidite i iskusite u svijetu nikada se ne može usporediti s onim što Bog koji sve vidi može učiniti sa svoje točke gledišta. Njemu ništa nije nevidljivo. Sve je utemeljeno na našoj moći opažanja. Vjerujete li Bogu ili sebi? Živite li u vanjskom svijetu ili unutarnjem?

Pridružite se redovima danas, jer je kraljevstvo Božje ovdje i sada, i dostupno je svima. Međutim, ne ostavljam vas s ovim pitanjem: je li ono u vama? Ako jest, što ćete učiniti s njim?

Pitanja za razgovor

1. Na koje ste kraljevstvo usredotočeni – na ono vanjsko ili na unutarnje? Na temelju čega to tvrdite?
2. Postoje li površinske strukture u koje imate povjerenje (kao što je grad Chattanooga)? Ima li ono na što se oslanjate čvrsti temelj? Na što se oslanjate?
3. Kada bi Božje kraljevstvo bilo sada vidljivo, kako bi izgledalo?
4. Možete li imati povjerenje u Boga kada nešto ne vidite ili ne razumijete? Kako?
5. Postoji li nešto u vašem životu što onemogućava da se kraljevstvo nastani u va-

šem srcu? Sada odvojite vrijeme za tihu molitvu za ovaj problem.

7. Gorušično zrno

MARKO 4,30-34

Dilys Brooks

Živimo u globalnoj zajednici. Upotrebom interneta i mobilnih telefona za nekoliko trenutaka možemo saznati posljednje vijesti i najnovije trendove. Imamo i novi rječnik za ovo doba u kojem komunikacija s našim virtualnim prijateljima teče dvadeset četiri sata. “Tvitiranje”, “fejs”, “viralni video” postali su dio naših svakidašnjih razgovora. U ovom ubrzanom svijetu u kojem se naše potrebe trenutačno zadovoljavaju, ne treba čuditi ako izgubimo iz vida što Bog namjerava učiniti s ovim planetom koji zovemo domom. Je li čudno što smo – premda izgledamo kao ljudi koji su neprekidno povezani – zapravo usamljeniji nego što uvidamo? Nije neobično vidjeti ljude okupljene na večeri ili na izletu, koji su putem mobilnih telefona virtualno povezani

s nekim, dok u isto vrijeme ne zamjećuju one koji su tu pred njima. Prošli su dani kada se podrazumijevalo da poznajete sve ljude koji žive u vašoj ulici; sada tražimo prijatelje širom svijeta, ljude koje nikada u životu nismo sreli. Fizička odvojenost utječe na sve slojeve društva bez obzira na to u kojem dijelu svijeta živimo. To je gotovo sigurno zahvatilo i našu crkvenu zajednicu. Rječnik definira zajednicu kao “skupinu ljudi koji žive na istom području (kao što je grad ili susjedstvo), ili skupinu ljudi koji imaju iste interese, vjeru, rasnu ili nacionalnu pripadnost”.³

Mnogi danas zanemaruju okupljanje na bogoslužje i odlučuju ga pratiti “online”, dok se drugi ne vezuju za crkvu jer više vole biti sa svojim prijateljima kojima se prilagođavaju. Promatrajući ovaj fenomen u proteklih nekoliko godina, sinula mi je misao da mnogi od nas ne shvaćaju da Pismo ne govori o takvom načinu života u zajednici. U Marku 4,30-32 ističe se potreba da preispitamo svoje razumijevanje zajednice:

“Govorio je dalje: ‘S čime ćemo usporediti kraljevstvo Božje? Kojom li ga uspored-

---

³ <http://www.merriam-webster.com/dictionary/community>

bom prikazati? S njim je kao s gorušičnim zrnem koje je manje od svakog sjemena kad se sije u zemlju; ali kad je posijano, uzraste te bude veće od svakoga povrća. Pusti velike grane, tako da se pod njegovom sjenom ptice nebeske mogu gnijezditi.”

Mnoštvo koje je pratilo Mesiju nije znalo kakvo je “kraljevstvo Božje”, pa je često pričama i usporedbama objašnjavao što je mislio. Razumljivo je što su bili zbunjeni, jer su oni bili potomci Abrahama, Izaka i Jakova, koje su Rimljani okupirali i tlačili, i koji su očekivali obećanog Mesiju da ih spasi. Ovo mnoštvo je čulo i odgovorilo na propovijed Ivana Krstitelja. Bili su svjesni da se prigođom Isusovog krštenja dogodilo čudo. Istjerivanje zlih duhova, ozdravljanje ljudi, tisuće nahranjenih budilo je u njima nadu da je On možda Obećani. Kada je Isus objavio da je kraljevstvo blizu, mnogi su bili uvjereni da je on doista kralj-ratnik koji će ih osloboditi od neprijatelja i ponovno uspostaviti izraelsko kraljevstvo. Oni su imali svoja očekivanja. Što vi očekujete od Isusa? Očekujete li od Njega da ispuni vaše želje ili su vaša očekivanja utemeljena na onome što ste već doživjeli od Njega?

Što je Božje kraljevstvo?

Zašto nam o tome nitko nije propovijedao ili nas poučavao, posebno zbog toga što je ova poruka tri godine putovala zajedno s Isusom prašnjavim galilejskim gradovima? Isusova prva poruka nakon krštenja u rijeci Jordanu bila je: "Obratite se, jer je blizu kraljevstvo nebesko!" (Matej 4,17; Marko 1,15) Ovime je Isus otkrio da postoji nova zajednica, novo društvo, novi način života koji je Isus čvrsto uspostavio. Ova nova zajednica će rasti s Isusom kao svojim poglavarom, zapovjednikom, vođom i kraljem.

Isusova metoda poučavanja nije bila neobična. Rabini, vjerski učitelji i njegovi suvremenici često su se koristili usporedbama da bi objasnili teološke ideje. Isus je najradije govorio u usporedbama. Usporedba je jednostavna priča s poznatim likovima i radnjom kojom se ilustrira određeno načelo. Nije ih svatko mogao odmah razumjeti. Zapravo, Isus je često u usporedbama govorio velikom broju slušatelja i mnogi su odlazili a da nisu shvatili značenje tih slika. Međutim, On bi svojim učenicima, dok su bili sami, objasnio značenje mnogih usporedbi. Dok pokušavamo objasniti što znači "kraljevstvo Božje", mora-

mo pozornije proučiti ovu usporedbu. Oni koji su došli vidjeti i čuti Isusa nikada se nisu razočarali jer se koristio običnim, svakidašnjim slikama iz njihovog života u Galileji kojima ih je poučavao o Bogu. Zamislite sliku kako stoje na obali rijeke Jordana, Galilejskog jezera, na valovitim, prašnjavim obroncima gore i satima slušaju Isusa. Jeste li kada s uzbuđenjem čekali početak sata? Jeste kada poželjeli prvi ući u učionicu i zauzeti dobro mjesto prije nego što uđe učitelj? Tako su se sigurno osjećali mnogi koji su slijedili Isusa. Uzbuđeno su čekali što će im zanimljivo ispričati taj dan jer su Njegove pouke željeli prenositi dalje.

Tekst nas vodi do Isusa koji s lađe na Galilejskom jezeru poučava okupljene. Ne znamo točno koliko su dugo ljudi bili tu okupljeni ili koje je bilo doba dana. Samo znamo da je mnoštvo došlo čuti Isusa i da ih On nije želio razočarati. Neke usporedbe zapisane u Marku 4 imale su ratarske elemente i govorile su o rastu: sijač koji sije (Marko 4,1-20) i sjeme (Marko 4,26-29).

Kada pogledamo ove kratke odlomke, može nam se dogoditi da nam pozornost zaukupi njihova jednostavnost, zbog čega ćemo propustiti značenje poruke. Isus govori svo-

jim slušateljima da je Božje kraljevstvo kao gorušično zrno. Isus izjavljuje da ovo malo sjeme može nadržati sve druge biljke i grmove u vrtu. U Matejevoj i Lukinoj verziji ove usporedbe, Isus biljku izraslu iz sjemena opisuje kao stablo.

Druga usporedba koju im je iznio glasi ovako: “Zatim im iznese drugu usporedbu: ‘Kraljevstvo je nebesko slično gorušičnu zrnu koje netko uze i posija na svojoj njivi. Ono je, svakako, najsitnije od svega sjemena, ali kad uzraste, bude veće od drugoga povrća, razvije se u stablo, tako da dolaze ptice nebeske i gnijezde se u njegovim granama.’” (Matej 13,31.32)

“Zatim reče: ‘Čemu je slično kraljevstvo Božje? Slično je kvascu koji uzme žena te ga pomiješa sa tri mjere brašna, dok sve ne ukvasa.’” (Luka 13,18.19)

Značajno je primijetiti da gorušica nije najveće stablo koje je moglo izrasti u vrtu, jer je maslinovo drvo obično bilo više od ostalih biljaka. Tako su slušatelji mogli shvatiti da se veličina Božjeg kraljevstva ne određuje po veličini sjemena. Slušateljima je bilo uobičajeno da budu izbačeni iz vladajuće klase zbog dolaska Rimljana i okupacije zemlje. Birajući gorušično zrno, Isus je svojim sluša-

teljima želio staviti do znanja da je važnije kako će završiti nego kako su počeli. Na području Palestine sijalo se zrno crne gorušice koja se mogla uzgajati u vrtovima i na poljima. Biljka bi narasla do tri metra u visinu, ali je imala najmanje sjeme u odnosu na ostale biljke koje su se tada uzgajale.⁴ Gorušično zrno moglo bi poslužiti kao metafora za potencijal. U ovom sjemenu je veliki potencijal za rast, a i slušatelji su imali veliki potencijal. Trebali su naučiti kako da ga oslobode. Kako mogu postati dio ovog kraljevstva?

Kultiviranje umjesto ratovanja

“S njim je kao s gorušičnim zrnom koje je manje od svakog sjemena kad se sije u zemlju.” (Marko 4,31) Isus jednostavno kaže da je Božje kraljevstvo kao gorušično zrno. Isus je bio protivnik tadašnje kulture. Koristio se analogijom uzgoja da njome pokaže Božji plan za čovječanstvo, koji je bio suprotan očekivanjima ratnika-kralja koje je vladalo u narodu. On se koristi ovom usporedbom kako

---

⁴ Myers, A. C. (1987.). *The Eerdmans Bible Dictionary* (738), Eerdmans.

bi promijenio sliku u mislima svojih slušatelja s borbe na zakon milosti. Biblijski komentator R. P. Martin piše: “Svekolika Isusova služba protivila se njihovoj predodžbi Vode. Isus je u njihove misli pokušavao utisnuti činjenicu da put do Njegove vječne slave vodi preko križa, obojen iskustvom koje sa sobom nosi odbacivanje, patnju i poniženje.”⁵ Isus je rekao: “Ja sam put i istina i život. ... Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni. Kad biste mene poznavali, poznavali biste i Oca mog. Vi ga već sada poznajete i vidjeli ste ga!” (Ivan 14,6.7) Sjeme u sebi nosi život, a da bi moglo dati život, ono mora umrijeti. Isus u Ivanu 12,24 izjavljuje: “Zaista, zaista kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, rodi velik rod.” Veličina sjemena ne određuje koliko će ono narasti ili kako će djelovati. Međutim, malo sjeme brže sazrijeva i prije se zasijava. Ovo najmanje sjeme izrasta u veliko stablo koje može ponuditi sjenu i zaštitu svakome

---

⁵ Martin, R. P. (2003.). *Messiah*. C. Brand, C. Draper, A. England, S. Bond, E. R. Clendenen & T. C. Butler (ur.), Holman Illustrated Bible Dictionary (C. Brand, C. Draper, A. England, S. Bond, E. R. Clendenen & T. C. Butler, ur.) (1115), Holman Bible Publishers.

tko na tom mjestu potraži zaklon. Bog vas, sjeme, vidi kao dio svojeg vječnog kraljevstva. On vam je osigurao sve što vam je potrebno ne samo za preživljavanje, već i za širenje Evandjelja. Jeste li voljni umrijeti, umrijeti sebi i svojim željama, jeste li se spremni odreći svojih planova da bi Bogu mogla pripasti slava?

Kao što sam rekla prije, Isusovi slušatelji imali su neposredno iskustvo u ratarskim radovima – mnogo više nego što ga mi imamo – što znači da On nije morao objašnjavati koji su uvjeti nužni za rast ovog sjemena. Istina je da možemo uz pomoć internet-ske tražilice doći do informacija o uzgoju biljaka, ali ako nemamo iskustva, možda nećemo u potpunosti moći razumjeti pouke u Isusovoj usporedbi. Sjeme prolazi proces klijanja da bi se otvorilo za novi život koji se nalazi u njemu. Postoje tri osnovna uvjeta da bi sjeme proklijalo: 1) Zametak mora biti živ. 2) Mora se ukloniti sve što sprečava klijanje. 3) Za klijanje moraju postojati odgovarajući vremenski uvjeti.⁶

Kada su svi uvjeti zadovoljeni, sjeme će proklijati, nastat će novi život i nezrela bilj-

---

⁶ <http://en.wikipedia.org/wiki/Seed>

ka, koju zovemo mladica, počet će rasti. Sjeme će rasti dok biljka ne sazri. Isus prelazi sa sjemena na zrelu biljku a da ne opisuje sam proces sazrijevanja. Zatim u 32. retku kaže: “Ali kad je posijano, uzraste te bude veće od svakoga povrća. Pusti velike grane, tako da se pod njegovom sjenom ptice nebeske mogu gnijezditi.” (Marko 4,32)

U knjizi *Isusove usporedbe* čitamo: “Klica u sjemenu raste u skladu sa životnim načelom koje je Bog u njega usadio. Njezino razvijanje ne ovisi ni o kakvoj ljudskoj sili. Tako je i s Kristovim kraljevstvom. To je novo stvaranje. Načela njegovog razvoja suprotna su načelima po kojima se upravljaju kraljevstva ovoga svijeta.” (str. 44)

Pogledajmo još jednom što su to čuli Galilejci koji su slušali ovu usporedbu o sadnji. Moramo pokušati uočiti ideje koje su se krile u samoj priči. Galilejci su znali koliko vrijedi gorušično zrno. Vrijedilo ga je njegovati. Isus potvrđuje da su oni doista Božji izabrani narod. S druge strane, njihova je zadaća bila da Božju ljubav prenesu na svijet. Isus, Bog s nama, u tom trenutku je pokušao preoblikovati njihovo razumijevanje “kraljevstva”. I mladi u današnje vrijeme pozvani su da se odupru kulturi i odbace lažnu zaje-

dnicu i lažna prijateljstva koja se stvaraju u *cyberspaceu* u koji se ulazi svakim cvrkutom, zvonom ili zviždukom naših digitalnih uređaja. Isus te poziva na nešto bolje. Ti si biće koje je On pozvao da postane dio zajednice koja je oblikovana u skladu s Božjim idealom za nas. Značenje za obje skupine slušatelja ove poruke – onda i sada – jest da smo pozvani da promijenimo svoj način razmišljanja i da rastemo. U procesu nastanka zrele biljke iz sjemena, vrtlar zalijeva, hrani, plijevi i obrezuje biljku da bi joj osigurao optimalne uvjete za rast. Od jedne sjemenke nastaje biljka, a od te biljke još mnoge sjemenke. Znamo da će od te jedne sjemenke nastati mnogo biljaka. Tako je jednostavno, a s Mesijom ništa ne može biti jednostavnije.

Kraljevstvo umjesto nacionalizma

Istina je da su usporedbe bile teološke priče sa suvremenim ilustracijama, ali su Isusove usporedbe često zbunjivale slušatelje. U Marku 4,33 čitamo: “Mnogim takvim usporedbama izlagao im je nauku, navješćivao im Riječ, onako kako su oni mogli razumjeti; ali bez usporedaba njima ništa nije govorio, a

nasamo je sve tumačio svojim učenicima.” Nama ovo izgleda nepravedno, jer smo navikli nagraditi svakoga i nikoga ne isključivati. Ovo nam se čini nepravednim jer poštujemo metodu nagrađivanja svakog bez izostavljanja bilo koga. A Isus nije imao nikakvih problema s tajnom koja je pratila Njegov nauk. Ostaje nam da definiramo nešto vrlo važno – “kraljevstvo”.

Kraljevstvo je politički uređena zajednica ili veća teritorijalna jedinica kojom upravlja kralj ili kraljica.⁷ Sjećate li se da su se oni koji su slušali Isusovu usporedbu, iznad svega nadali da će kraljevstvo o kojem Isus govori zbaciti Rimljane i ponovno vratiti Izraelu staru slavu, sličnu onoj koju je imao za vrijeme vladavine kralja Salomona, kao i da će uvesti razdoblje sigurnosti i mira i stvoriti svijet koji će obožavati Jahvu? Budimo iskreni. Iz ova bi se moglo zaključiti da je Izrael bio nacionalistički raspoložen, da je osjećao snažnu lojalnost prema svojoj zemlji i bio ponosan na nju. Izrael je mogao vjerovati da je to bolje i važnije od stvaranja druge države. Kraljevstvo mora imati svojeg vladara. Ljudi

---

⁷ Merriam-Webster, I. (2003.). Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, Merriam-Webster, Inc.

se zaklinju u vjernost tom monarhu koji im zauzvrat obećava da će voditi računa o svojim podanicima. Isus im nudi mogućnost da vjeruju i ovisе o svemoćnom Bogu umjesto svojem naslijeđu. I mi također, kao mladi ljudi, moramo paziti da se ne oslanjamo na svoje stavove zbog čega nećemo moći rasti u Božjem kraljevstvu. Moramo povesti računa o tome da izmaknemo nama svojstvenim zamkama kako to ne bi stajalo Božje kraljevstvo njegovog rasta.

Vladar obično upravlja svojim kraljevstvom moćnom vojnom silom i savjetnicima koji svoju mudrost stavljaju u službu kralju. Isus ponovno ide protiv kulture i stvara kraljevstvo u kojem Kralj umire za svoje podanike kako bi im sačuvao život. On se ne bori u ime zemaljskog kraljevstva, već Božjeg, gdje se svi podanici zaklinju u vjernost jer ljube i poštuju Kralja. Kada prihvatimo Isusa i pokorimo se Njemu kao Kralju, naša vjera raste i postaje mjesto gdje drugi mogu doći i pronaći odmor u Isusu.

Značenje za nas danas

Odražavamo li mi ovo Božje kraljevstvo na Zemlji? Jesu li zadovoljene glavne duhov-

ne potrebe kako bismo mogli rasti kao gorušično zrno? Da bi se to dogodilo, 1) Isus mora živjeti u vama kako bi vjera mogla biti održiva; 2) nikome i ničemu ne smijete dopustiti da uspori ili zaustavi rast; 3) morate ukloniti iz vašeg okruženja sve ono što sprečava Svetoga Duha da potiče rast u vašem srcu.

Poput gorušičnog zrna, ni ovo duhovno gorušično sjeme ne može rasti, donositi rod ili stvarati zaklon ako nema odgovarajuće uvjete. Tako sam zahvalna što je Isus spreman pomoći da se stvori takvo okruženje i uvjeti kako bismo mogli rasti i sazrijevati. Ako ih nema, zašto ne zamolite Boga da vam danas pokaže što trebate odbaciti, odsjeći, oplijeviti ili iščupati iz svojeg života kako bi Božje kraljevstvo počelo rasti tamo gdje se u ovom trenutku nalazite? Oni kod kojih su svi uvjeti zadovoljeni, nisu oslobođeni obveza! Dok vrtlar čini sve da biljka raste, mi se moramo predati u ruke Vrtlaru. Isus je vrtlar. Moramo Mu se pokoriti dok on stvara optimalne životne uvjete u kojima rastemo. On će nas podrezivati, uklanjati korov, hraniti i njegovati. Nažalost, mi ne možemo određivati uvjete niti utjecati na vrijeme. Pokoravate li se svakodnevno u svojim planovima Isusu?

Jeste li mirni kada dopušta da netko drugi prije vas dođe do onoga što ste vi željeli? Možete li biti zahvalni bez obzira na izazove na koje ćete nailaziti?

Svijet je u očajnoj potrebi za autentičnom, životodavnom zajednicom. Kao Kristovi sljedbenici moramo prenositi Radosnu vijest da Bog takvo što želi osigurati svakome na ovom planetu. Pred nama je izazov i poziv da budemo gorušično zrno koje će narasti u stablo ispod kojeg će se moći skloniti i pronaći mir naše obitelji, crkve, škole i zajednice.

Pitanja za razgovor

1. Kako vas je shvaćanje “kraljevstva Božjeg” promijenilo?
2. Koje sve prepreke sprečavaju vaš rast kao gorušičnog zrna u vašem domu/crkvi/zajednici?
3. Porazgovarajte u skupini o praktičnim i opipljivim rješenjima kojima ćete stvoriti autentičnu zajednicu nasuprot virtualnom svijetu Facebooka, Googlea i Twittera.

8. Samo milost

MATEJ 20,1-16

Gilbert Cangy

Kada sam se preselio u Australiju u rujnu 1981. godine, dobronamjerni prijatelji koji su se ovamo doselili prije mene dali su mi dobar savjet. Predložili su mi da odmah nađem bilo koji posao i da ne biram previše jer sam tada na prvom mjestu morao steći financijsku neovisnost. Poslušao sam savjet i stavio do znanja svojim prijateljima i vjernicima da sam spreman raditi bilo koji posao.

Nedugo zatim, Kevin, moj novi prijatelj, prišao mi je nakon bogoslužja i rekao da mogu raditi kod njega ako želim, jer je imao slobodno radno mjesto. Odmah sam prihvatio ponudu i pitao ga kakav je to posao. Po savjetu prijatelja pitao sam gdje se nalazi mjesto na kojem ću raditi, kada mogu početi s

radom i kada da se javim. Odmah mi je odgovorio: “U ponedjeljak u pet sati.” Pomislio sam da je neka šala i čekao da mi to i kaže, ali je on nastavio dalje i pitao me imam li automobil, na što je odgovor bio negativan. Budući da je putujući do radnog mjesta prolazio kroz kraj u kojem sam živio, predložio je da me poveže. Rekao mi je da kao poslovođa u proizvodnji on na radnom mjestu mora biti oko 4.30 i da se trebamo naći oko četiri sata. Rekao mi je i da ponesem neku presvlaku. Osjećao sam se kao da sam upao u klopku, ali je tada već bilo kasno za povlačenje.

Ovo se dogodilo usred zime; obukao sam kaput od deset dolara dok sam čekao na ulici prijevoz. Uskoro smo stigli na odredište u Flemington Markets – mjesto gdje se prikuplja i odakle se razvozi voće i povrće. Kada smo stigli, Kevin me je uputio u posao: bio sam novi radnik koji će pakirati krumpir.

Poslovođa u proizvodnji

Priljavi krumpiri isipavali su se iz velikih košara na pokretnu vrpcu, zatim su se prali ili četkali, mjerili i pakirali u plastične vreće od pet kilograma koje su se na kraju auto-

matski zatvarale. Ove vreće od pet kilograma završile bi na rotacijskom stolu gdje je iskusna gospođa stavljala po pet vreća u smeđe papirnate vreće. Sad je bio red na mene. Trebao sam podići vreću s krumpirom tešku 25 kg i staviti je na pokretnu vrpču koja je povezana sa šivaćim strojem. Trebao sam u pravo vrijeme pritisnuti papučicu koja će pokrenuti stroj da zašije vreće. Trebao sam četrdeset takvih vreća naslagati na jednu paletu. Uz pomoć viličara odveo sam paletu do skladišta i vraćao se natrag. Kada bih se vratio, čekalo bi me petnaestak napunjenih vreća koje sam morao pripremiti jer strojevi nisu stajali s radom (ponekada bih poželio da se pokvare). To je bio moj posao. Kada je zvono u deset sati oglasilo početak odmora, jedva sam mogao hodati ili pokretati ruke. Samo sam spustio glavu na stol za objedovanje i stenjao i uzdisao.

Kada sam se tog dana vratio kući, supruga me je jedva prepoznala i odmah je predložila da odustanem. Nisam to želio učiniti, bilo me je stid da odustanem kada sam se pohvalio da mogu sve raditi.

Nakon mjesec dana rada, moj prijatelj Kevin rekao mi je da ima dosta posla i pitao me je mogu li svakoga dana raditi prekovre-

meno još dva sata. Nije mi bilo svejedno. Nekoliko tjedana kasnije, ponovno mi je rekao da je posao dobro krenuo i pitao me bih li mogao dolaziti i nedjeljom. Ponovno sam pristao. U to vrijeme me moj prijatelj Kevin više nije vozio na posao. Putovao sam vlakom i nikada nisam kasnio. Možete li pretpostaviti koji mi je dan u tjednu bio najdraži?

Subota? Da, u neku ruku je to bio dan kad sam se mogao odmoriti.

Ali moram priznati da je još jedan dan u tjednu meni bio uzbudljiv – bio je to četvrtak, dan isplate. Zbog napornog rada i dugih radnih sati, kada bih ugledao omotnicu punu novca, uvijek bih se obradovao. Bio sam spreman raditi ovaj vrlo težak posao i lišiti sebe slobodnog vremena i vremena koje bih mogao provesti s obitelji nedjeljom zbog ove omotnice s plaćom.

Tako funkcionira naše društvo – što više radiš, više ćeš novca imati u omotnici. Do bit ćeš ono što si zaslužio.

I život općenito funkcionira na ovakav način. Tu se javljaju prirodni osjećaji za pravdu i poštenje. Postoje zakoni koji upravljaju našim društvom – ako živite u granicama tih zakona, vama je uglavnom dobro. Činite ono što je dobro i za to dobivate nagradu. Ako

činite loše stvari, morat ćete za to snositi odgovornost.

Trudite se i naporno učite, polazete ispite. Ako se dovoljno ne pripremite za ispit, možete se usrdno moliti, ali ga nećete proći.

Prekoračite li dopuštenu brzinu ili prođete na crveno svjetlo, postat ćete slavna ličnost – snimit će vas. Dobit ćete ono što za služujete. I to je pošteno.

Ista načela vrijede i za vjerski život.

Spasenje u drugim religijama

U hinduizmu postoje četiri načina kako se može postići *mokša* ili spasenje – kada je čovjekov um oslobođen iz kruga života i smrti i postane jedno s Bogom.

1. Put djela – morate izvršavati sve vjerske obrede, obveze i postupke.

2. Put znanja – morate potpuno razumjeti univerzum.

3. Put posvećenja – čin obožavanja.

4. Kraljevski put – prakticiranje meditacije i tehnika joge.

U budizmu, blaženo stanje *nirvane* postiže se plemenitim osmerostrukim putem.

1. Ispravno razumijevanje.

2. Ispravna namjera.
3. Ispravan govor.
4. Ispravno djelovanje.
5. Ispravno življenje.
6. Ispravan napor.
7. Ispravna svjesnost.
8. Ispravna koncentracija.

U islamu je spasenje zasnovano na kombinaciji Alahove milosti i vjernikovih djela. Ako u dan suda dobra djela nadjačaju loša i ako Alah to želi, vjerniku može biti oprošteno za sve grijehе i tek tada može ući u raj.

Vaša dobra djela poništavaju loša. Ako odete na hodočašće u Meku, nebeske knjige to bilježe kao veliku prednost. Ako ste umrli mučeničkom smrću braneći vjeru, idete ravno na nebo.

Spasenje u kršćanstvu

A što je s kršćanstvom? Zašto nam je Isus govorio o tome kako možemo ući u Božje kraljevstvo i baštiniti vječni život?

Mladi knez došao je k Isusu s pitanjem koje ga je obuzimalo. Postavio Mu je pitanje vrijedno milijun dolara. Ovo je jedna od najpoznatijih i najbolnijih priča u evanđeljima.

“Najedanput mu pristupi neki čovjek i zapita: ‘Učitelju, što dobro moram činiti da postignem život vječni?’” (Matej 19,16)

Iz Matejevog, Markovog i Lukinog izvještaja otkrivamo da je čovjek bio mlad, bogat i uspješan – bio je knez u svojoj zajednici. Zašto bi netko kao on bio zainteresiran za vječni život ili Božje kraljevstvo? Zar već nije imao sve?

Marko nam kaže da je Isus napuštao određeno mjesto kada je ovaj mladić dotrčao do Njega i pao na koljena. Zašto je bio toliko očajan? “Što moram činiti da baštinim život vječni?” (vidi Marko 10,17-27)

Vidite, vječni život neće početi kada Isus dođe drugi put. Neka vrsta vječnog života, koji ima vječne kvalitete – mir, zadovoljstvo, radost, spokojstvo i svrhu – počinje danas, ovdje i sada, dok čekamo veličanstveni drugi Kristov dolazak. Bogatstvo, položaj i sila nikada nisu bili te kvalitete. To nije bila ni religija, a vidimo da je ovaj čovjek bio pobožan i ispunjavao sve vjerske obveze bez pogreške još od djetinjstva.

Susret s ovim bogatim, uspješnim i pobožnim mladićem mnogo je obećavao:

1. Došao je s pravim pitanjem.
2. Došao je s ispravnim stavom.

3. Došao je k pravoj Osobi.

Sve je bilo spremno za veliki i sjajan završetak priče.

“Što moram činiti da baštirim život vječni?” “Što mi to još nedostaje?” pitao je.

Želeći baštiniti vječno kraljevstvo u hinduističkoj, budističkoj i muslimanskoj maniri, on je zapravo bio u potrazi za još jednom stavkom koja je nedostajala.

“Nato ga Isus pogleda, zavoli ga i rekne mu: ‘Jedno ti nedostaje.’”

Vjeruj mi!

Isusov odgovor može se svesti na “vjeruj mi”. Stavi me na prvo mjesto u svojem životu. Ja ne mogu biti samo “još nešto” da bih te spasio. Tvoj život je obilježilo bogatstvo, položaj i vjerska praksa i sve to je odredilo tvoje postojanje. Moraš shvatiti da to nije zadovoljilo duboke čežnje tvojeg srca. Sada si došao k meni da dodaš još jednu stvar na svoj popis obavljenih poslova. Ali prvo trebaš potražiti Božje kraljevstvo. Vjeruj mi.

Mladić je izvadio svoj kalkulator, napravio brzi izračun i kada je pogledao cifru, Biblija kaže da se njegovo lice promijenilo. To će ga previše koštati. Otišao je tužan i izgub-

ljen i ostao sa svojim očajem i običajem vršenja svih zapovijedi. Nije mogao staviti Isusa na prvo mjesto. Nije mogao svoj život staviti u Isusove ruke. Nije mogao otpjevati pjesmu “Kristu dajem sve”. Otišao je s tugom i bio je izgubljen.

Učenici, svjedoci ovog susreta, bili su zbunjeni i od Isusa su tražili odgovor. Ako ovaj mladić koji je izgledao kao da stoji prvi u redu za ulazak u Božje kraljevstvo, nije mogao ući, tko će onda može? Nisu mogli izdržati pa su pitali:

“Tko se onda može spasiti?”

“Isus ih pogleda pa im reče: ‘Ljudima je nemoguće, ali je Bogu sve moguće.’” Posljednje što je Isus rekao bilo je: “Mnogi prvi bit će posljednji, a posljednji prvi.” Dobro zapamtite ovaj redak.

Da bi istaknuo ovu istinu, Isus nas vraća na Flemington Market, u skladište, na radna mjesta i priča nam priču u kojoj je dan isplate u prikazan u potpuno različitom svjetlu od čovjekovog načela “više rada, više novca”. Evo naslova te usporedbe – *“Usporedba o nepoštenom Bogu”*.

Isus odgovara usporedbom punom iznenađenja. Počnite čitati u Mateju 20,1.2: “Kraljevstvo je nebesko slično domaćinu koji izade

rano ujutro da najmi radnike u svoj vinograd. I nagodi se s radnicima po denar na dan te ih posla u svoj vinograd.”

Svjedoci smo susreta bogatih i siromašnih. Bogati zemljoposjednik izlazi ujutro na trg gdje se okupljaju siromašni čekajući da vide odakle će toga dana stići hrana za njih i njihove obitelji. Oni su nadničari koji čekaju da im se ukaže prilika da rade i zarade svoju plaću za taj dan. Bogati zemljoposjednik je mudar. On je napravio svoju domaću zadaću i izračunao koliko mu radnika treba za taj dan. On bira radnike i prije nego što će se uputiti u vinograd, oni pregovaraju oko cijene i on im pristaje platiti denar za jedan dan – što je u to vrijeme bila odlična dnevnicica. Šest sati je, u vinogradu je hladno, uzimaju košare, stavljaju ih na leđa i počinju radni dan. Tri sata kasnije ovaj gospodar nas iznenađuje.

Čitajte Matej 20,3-5: “Kad opet izade oko trećeg sata i vidje druge gdje besposleni stoje na trgu, reče im: ‘Idite i vi u moj vinograd pa ću vam dati što bude pravo!’ Oni odoše. Oko šestog i devetog sata opet izade i učini isti tako.”

Treći je sat, dakle devet sati.

Gospodar izlazi ne zbog toga da uposli nove radnike. On ima razrađeni plan rada i

kada je riječ o najamnicima, taj dio posla je gotov. Tekst nam kaže da kada je izišao, vidio je druge koji nisu uspjeli pronaći posao kako stoje na trgu. Ovaj gospodar je drugačiji. Njime ne upravlja želja za stvaranjem profita, već su ga pogodile patnje nevoljnika koji nisu uspjeli pronaći posao.

Sada ovi radnici nemaju pravo na punu dnevnicu i oni to znaju. Nema mjesta za bilo kakvo pregovaranje o cijeni rada. "Vjerujte mi – dat ću vam što bude pravo." I tako nova skupina najamnika odlazi u vinograd bez pogađanja oko cijene rada, s vjerom da će gospodar biti pošten.

Stavite se u položaj marljivog radnika koji je pogodio cijenu svojeg rada i počeo raditi od šest sati. Sunce je izišlo i počinjete se znojiti dok se penjete uz brdašce, a na leđima nosite otežalu košaru. Sada vidite kako pristize nova skupina radnika. Što biste pomislili? Najvjerojatnije nisu tako ozbiljni radnici kao vi. Tako je i u crkvi. Uvijek ste tu kada počinje bogoslužje – nikada ne kasnite.

Tri sata poslije, gospodar nas ponovno iznenaduje.

Čitajte Matej 20,5: "Oko šestog i devetog sata opet izađe i učini isti tako."

Šesti sat: podne. Deveti sat: trinaest sati.

Potaknut svojom brigom i suosjećanjem prema ljudima u potrebi, ovaj gospodar i dalje upošljava radnike. Izgleda da više ne misli na plan rada jer ga pokreće obzir prema neprilikama ljudi koji te večeri neće uspjeti iznijeti kruh na stol. Nitko nije pregovarao oko dnevnicе – to nije činio gospodar, a nisu ni njegovi novi radnici. Ovaj gospodar neumorno traži osobe u nevolji kojima će pomoći da zadovolje svoje potrebe na štetu vlastitog dobra i osobne dobiti.

Zapamtite, vi ste još uvijek onaj radnik koji je počeo raditi u šest sati. Što mislite o onima koji dolaze raditi u vrijeme ručka, ili čak u petnaest sati? Pa to je smiješno, zar ne? Oni koji su stigli u podne dolaze u crkvu samo na drugi dio bogoslužja. Oni koji dolaze u trinaest sati, stižu na samu propovijed. Što mislite o tim ljudima?

Ako nam nije dosta iznenađenja, evo još jednog koje izgleda besmisleno.

Pročitajte Matej 20,6.7: “Kad izađe oko jedanaestoga sata, nađe druge gdje stoje te ih zapita: ‘Što stojite ovdje vazdan besposleni?’ Odgovoriše mu: ‘Nitko nas nije najmio.’ On im reče: ‘Idite i vi u moj vinograd.’”

Ovo je potpuno besmisleno – jedanaesti sat – u sedamnaest sati gospodar vonograda

upošljava ljude koji će raditi do osamnaest sati.

Sada gospodar razgovara s njima: želi znati zašto besposleni stoje tu cijeli dan. Gospodar ih je sigurno vidio još ujutro, i svaki sljedeći put kada se vraćao, i bili su tu opet oko sedamnaest sati. Njihov odgovor govori mnogo: “Nitko nas nije najmio.” Nisu uspjeli pronaći posao.

U očima svakog poslodavca koji je dolazio na trg bili su bezvrijedni. Ali imali su jednu vrlinu: nisu odustajali. Još uvijek su čekali priliku, čak i kada je bilo besmisleno čekati. To je bio savršeni scenarij za ovog neobičnog gospodara koji je čitav dan priređivao iznenađenja. Ovaj velikodušni gospodar pojavljivao se onda kada je ljudima bio najviše potreban, kada se sve raspadalo. I tako je pozvao novu skupinu ljudi na rad u vinogradu.

To su oni koji dolaze na posljednju zajedničku pjesmu na bogoslužju i potom ostaju na zajedničkom ručku. Što mislite o njima?

Kada stignu u vinograd, organiziraju se i uzmu svoje košare – zvono će oglasiti kraj radnog dana. Sada je vrijeme za isplatu.

Gospodar nas ni sada ne ostavlja bez iznenađenja.

Čitajte Matej 20,8: “Kada dođe večer, reče gospodar vinograda svome upravitelju: ‘Zovi radnike pa im – počevši od posljednjih do prvih – podaj plaću!’”

Svi su stali u red na čijem su čelu, naravno, stajali radnici koji su najviše radili. Međutim, gospodar mijenja taj red. “Neka oni koji su počeli raditi od šest sati stanu na kraj reda, a oni koji su stigli posljednji na početak!”

Gospodar je promijenio red na takav način da svi vide kako će isplaćivati najamnike. Svi će moći vidjeti i biti svjedoci raspodjele plaća ili, da kažemo drugačije, donošenja konačnog suda.

Očigledno je da ljudi koji su naporno radili nisu baš zadovoljni, ali im razum govori da gospodar ne želi staviti u neugodan položaj one koji su tek stigli, jer će dobiti nešto sitno zbog čega će zavidjeti onima koji su naporno radili kada vide iznos njihove dnevnice.

Gospodar nas još uvijek iznenađuje.

Pročitajte Matej 20,9: “Tako dođoše oni od jedanaestoga sata i primiše po dolar.”

Radnici koji su stigli posljednji dobivaju punu dnevnicu. Oni su zbunjeni i najvjerojatnije vrlo brzo napuštaju to mjesto misleći da

je sluga koji isplaćuje zaradu pogriješio. Nadničari koji su naporno radili smiju im se misleći da bježe zato što se srame koliko su malo dobili i pitaju ih: “Kolika vam je plaća?” Prvi se ne usuđuje odgovoriti, a drugi pokazuje palac. Nadničari koji su naporno radili smiju se u sebi i nastavljaju: “Jedan pondij?” Jedan pondij bio je dvanaesti dio denara. Na to bi ovi drugi uzvratili odgovorom: “Ne, nego jedan denar.”

“Jedan denar? Jedan denar je plaća za naš rad!” Najamnici koji su toga dana naporno radili, odmah su počeli izračunavati svoju zaradu. Ako jedan radni sat stoji jedan denar, onda bi dvanaest sati bilo dvanaest denara. Kako je veselo bilo u vinogradu. Kupit će novu obuću, novu odjeću i otići na godišnji odmor s obitelji.

Pročitajte Matej 20,10: “Kada dođoše prvi, pomisliše da će primiti više...”

Ali ostatak priče donosi prvo neugodno iznenađenje.

Pročitajte Matej 20,10-12: “... Ali i oni primiše po denar. Čim ga primiše, počеше mrmljati protiv domaćina te rekoše: ‘Ovi su posljednji radili samo jedan sat, a ti si ih izjednačio s nama koji smo podnijeli tegobu dana i žegu.’”

Vidite, kada sluga koji isplaćuje dnevnicu stavi jedan denar u ruke najamnika koji je naporno radio cijeli dan, pa onda pozove drugog, nitko ne prilazi. Najamnici počinju gundati i traže razgovor s gospodarom. Kako se usuđuje učiniti takvo što? Kako se usuđuje na isti način postupati prema ljudima koji su naporno radili čitav dan i onim zabušanti- ma koji su radili samo jedan sat – to je uvredljivo i nije pošteno.

Pročitajte Matej 20,13-16: “On jednomu od njih odvrati: ‘Prijatelju, ja ti ne činim krivo. Zar se nisi sa mnom nagodio po denar? Uzmi svoje i odlazi! Volja mi je ovomu posljednjem dati kao i tebi; zar mi nije slobodno sa svojim novcem činiti što hoću? Ili je oko tvoje zavidno što sam ja dobar?’ Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.”

“Tako će POSLJEDNJI biti prvi, a prvi posljednji.”

Sjećate li se ovih riječi? Mladi vladar je vidio sebe kao PRVOG, a završava kao posljednji. Radnici koji su došli u sedamnaest sati, sebe su vidjeli kao posljednje, a završili su kao PRVI.

O čemu je ovdje riječ? Što biste vi činili kada biste se našli na mjestu osobe koja je cijeli dan naporno radila u vinogradu? Što

bih ja učinio? Što sam radio u skladištu Flemington Markets?

Ova je priča kamen spoticanja našem osjećaju za pravednost. Ona je doista skandalozna.

Opće je pravilo u usporedbama da kralj, gospodar i zemljoposjednik uvijek prikazuju samog Isusa. Pa tom analogijom dolazimo do pitanja: “Je li Bog nepravedan?”

Koja je poanta ove usporedbe?

Ključ za razumijevanje pronalazimo u uvodu same usporedbe: “Kraljevstvo je nebesko kao...”

Ova usporedba ne govori o istinskom radu i pravoj plaći. Ona govori o ulasku u Božje kraljevstvo danas i o posljednjem Božjem sudu. Ulazak u Božje kraljevstvo nije povezan s time koliko ste dobri ili koliko ste dobrih djela učinili. Ulazak je dar od Boga. Bog na takav način daje vječni život. Vječnost je Božji dar koji mogu primiti sva djeca ljudskog roda koja to nisu zaslužila. Milost, Božja divna milost, poanta je ove usporedbe.

Nitko nije zaslužio dnevnicu od jednog denara. Nju je odredio velikodušni Gospodar onima koji shvaćaju da nemaju što staviti na pregovarački stol spasenja osim svoje duboke potrebe za Božjom milošću. Ovaj su po-

ložaj lakše mogli prihvatiti oni koji su se u sedamnaest sati nalazili na trgu i koji su bili očajni i duboko svjesni svoje “nezaposlenosti”. Jer smo svi sagriješili i izgubili smo slavu Božju.

Bog je nepravedan kada je riječ o vječnom životu...

Kada bi bio pravedan, to bi značilo da s nama treba postupati onako kako smo zaslužili. Što bi bilo s nama kad bi Bog gledao na naša, prekršena obećanja, tvrdoću srca, neosjetljivost za potrebe drugih, predrasude, oholost, nečiste misli i motive, zavist i ljubomoru?

DA – Bog je nepravedan – i mi se trebamo radovati zbog toga! Zato što s nama ne postupa onako kako smo zaslužili.

“Milosrdan i milostiv je JAHVE, spor na srdžbu i vrlo dobrotiv. Jarostan nije za vječna vremena niti do vijeka plamti srdžba njegova. Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama. Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je njegova s onima koji ga se boje. Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša. Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.” (Psalam 103,8-13)

“Za naše grijehе probodoše njega, za opaçine naše njega satriješe. Na njega pade kazna – radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju.” (Izaija 53,5.6)

“Da, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djela, da se nitko ne bi hvalisao. (Efežanima 2,8.9)

“S Kristom se postupalo onako kako mi zasluđujemo, da bi se s nama postupalo kako On zasluđuje. On je bio osuđen zbog naših grijeha, u kojima nije imao udjela, da bismo mi mogli biti opravdani Njegovom pravdom, u kojoj nemamo udjela. Pretrpio je smrt koja je bila naša, da bismo mogli primiti život koji je bio Njegov. ‘Njegove nas rane iscijeliše.’” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 12)

Svi smo sagriješili. Svi smo duhovno bankrotirali.

Krist je naš jamac. Moramo u to vjerovati i takvo što prihvatiti.

“A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovu ime: koji nisu rođeni ni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga.” (Ivan 1,12.13)

Rezultat je duhovna preobrazba Svetim Duhom.

“Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo. A ovo sve dolazi od Boga koji nas je po Kristu pomirio sa sobom i povjerio nam službu pomirenja kao što je sigurno da Bog bijaše onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom, koji nije uračunao ljudima njihovih prekršaja i koji je stavio u nas riječ pomirenja.” (2. Korinćanima 5,17-19)

“Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!” (Marko 1,14.15)

Zaključak

Jednom je prigodom Francuz Blondin, akrobat koji je hodao po žici, razapeo uže preko slapova Niagare od kanadske do američke strane. Kada je Blondin prvi put prešao put na užetu, publika je pljeskala, odobravala mu i proglasila ga najboljim. Zatim je Blondin uzeo poseban bicikl i njime prešao na drugu stranu. Okupljeni su ponovno bili ushićeni i klicali njegovo ime. Zatim je uzeo kolica s jednim kotačem i prevezao ih po užetu na drugu stranu slapova; mnoštvo je jednostavno po-

ludjelo i ljudi su komentirali da ne postoji ništa što ovaj čovjek ne može napraviti. Zatim je Blondin ušutkao mnoštvo i pitao misle li da on na tim kolicima može prevesti nekoga na drugu stranu slapova; nitko u to nije posumnjao. Zatim je pitao ima li dobrovoljaca. Zavladao je muk. Dobrovoljaca nije bilo.

Božje kraljevstvo približilo nam se preko Isusa. Ono nam je nadomak ruke. Isus svakome od nas poručuje: “Ono je tu nadomak ruke – obratite se i vjerujte. Ja ću vas prevesti na drugu stranu. Nudim vam milost, oprost i novi život ispunjen svrhom i bit ću vaš Zagogovnik na konačnom sudu, a kada dođem drugi put, povest ću svoj narod u slavno vječno kraljevstvo.”

Što vas zadržava? Što vas danas sprečava da uđete Božje kraljevstvo?

Pitanja za razgovor

1. Kako ćete odgovoriti nekome tko vas pita: “Kad bi Isus danas došao, bi li te poveo na Nebo?”
2. Na temelju čega ste dali odgovor na prethodno pitanje?
3. Zašto su u usporedbi ljudi koji su naporno radili bili ljuti na gospodara?

4. Kada Isus dođe, hoće li neki ljudi biti uznemireni? Zašto?
5. Ako smo spašeni milošću, kakvo značenje ima služba Bogu, izgradnja karaktera i poslušnost u Božjem planu da spasi nas i svijet?

*“Ispunilo se vrijeme,
blizu je kraljevstvo Božje.
Obratite se i vjerujte
u Radosnu vijest!”*

(Marko 1,14.15)

Kazalo

Uvod.....	5
1. Počelo je	9
2. Priča, bajka ili stvarnost	23
3. Preobražaj našeg svijeta	41
4. Vrijednosti suprotne kulturi	63
5. Stol na Zemlji, stol na Nebu	78
6. Ono je u vama	90
7. Gorušično zrno	105
8. Samo milost	120

znaci-vremena.com